

Dovne og selvoptagne? Nej! Unge er engagerede og vil faktisk gerne deltage.

konference side 18

Kommuner kassetænker, når de vil skubbe kontant-hjælpsmodtagere videre, lyder kritikken.

økonomi side 10

Den enerådige bykonge Peter Brixtofte brugte utraditionelle metoder, som inspirerede andre.

nekrolog side 13

kommunen

politik fra rødderne mandag 14. november 2016 · nr. 27 · 59. årgang

Fattig i Faxe:

2.000 kroner

Fattig i København:

5.293 kroner

FOTO: JAN LIPKA / POLFOTO

Der er flere tusinde kroners forskel på kommunernes vejledende rådighedsbeløb til kontanthjælpsmodtagere. "Suspekt" lyder det fra socialretsforsker.

tema om fattigdom side 7-9

Kom hjem!

Rengøring, lønadministration, hjemmepleje. Knap en tredjedel af kommunerne dropper udlicitering og hjemtager opgaver.

undersøgelse side 14-15

Færre fejl i sygedagpengesager

Kommunerne begår samlet set færre fejl i sager om sygedagpenge, skriver Ugebrevet A4, der har sammenlignet Ankestyrelsens afgørelser i 2014 og 2015. I denne periode er der sket et fald i antallet af afgørelser, der går imod kommunerne, fra 17 til 13,5 procent. Der er dog store forskelle kommunerne imellem. Fredericia er duks med kun 2 procent omgørelser, mens Fredensborg har været galt på den i 36 procent af Ankestyrelsens afgørelser. Også Herning har lagt sig i selen og nedbragt andelen af omgjorte sager, der er faldet fra 27 procent til 10 procent.

21

politistationer og 100 landbetjentstillinger er blevet nedlagt siden 2007. På Fyn lukkede fire politistationer i oktober, og i Nordjylland står fem stationer til lukning i nærmeste fremtid.
Kilde: jp.dk

SF: Whistleblowere skal forhindre misbrug

Det er nødvendigt med en whistleblower-ordning, så kommunale medarbejdere kan få mulighed for at fortælle om ulovlig praksis, hvis ledelsen giver dem mundkurv på. Det mener Thomas Medom, der er rådmand for SF i Aarhus. SF’eren har før foreslået en whistleblower-ordning, der dog blev nedstemt i byrådet. Men nu har en ny sag, hvor en topchef fiffede med udbuddet af en opgave, atter vist, at det er nødvendigt med en alternativ kanal, siger Thomas Medom. Baggrunden er, at chefen for Aarhus Kommune Natur og Vejservice, Claus Pedersen, bevidst gav et for lavt sat tilbud på en opgave for at holde private firmaer ude, hvorefter regningen for projektet blev langt større. Aarhus Kommune har hjemsendt Claus Pedersen og indledt en undersøgelse mod ham.

Jørn Pedersen
@mayorkolding

Borgmester i #Svendborg siger at man ikke kan komme via motorvejen til Jylland Selvmål? #Kamp-om-politiskole #dkpol #tvsyd #kolding #jvdk #dkpol

Flertal: It-sjusk skal straffes økonomisk

Et politisk flertal udenom regeringen mener, at kommunerne skal betale ved kasse 1, hvis ikke de forvalter borgernes private oplysninger med omtanke. Formanden for IT-Politisk Forening, Jesper Lund, mener, at

strissere fra Herning

Den nye politiskole kommer til at ligge i Herning, og byen kan have bygningen klar på 22 måneder, siger borgmester Lars Krarup (V). Ifølge justitsminister Søren Pind (V) er en ny politiskole nødvendig for at fremtidssikre politiet, og beliggenheden er valgt på baggrund af regeringens ambition om at skabe en bedre balance mellem landsdelene.
Foto: Lars Krabbe / Polfoto

kommunerne er alt for lemfældige med sikkerheden, hvilket kan have særlig store konsekvenser i Danmark, fordi flere oplysninger om den samme person er samlet på ét sted fremfor i flere decentrale systemer. Hos Liberal Alliance påpeger retsordfører Christina Egelund, at private virksomheder, der ikke har styr på sikkerheden, allerede kan få klækkelige bøder, mens de offentlige højst får en henstilling.

KL: Godt, men ikke godt nok

Regeringen er på rette spor, når de vil omsætte 18 frikommuneforsøg til gældende lovregler inden sommerferien, men der er lang vej endnu, siger KL. Det er KL-formand Martin Damm (V), der kommer med den afdæmpede ros, og han fremhæver lempelser på plan-, teknik- og miljøområdet som positive, mens beskæftigelsesområdet er blevet overset ifølge KL. Der blev i alt gennemført 86 frikommuneforsøg i perioden 2012-2015. Udover de 18 nye regler er 18 forsøg allerede helt eller delvist blevet bredt ud, men 25 ikke bliver ført videre.

Kommunalpolitikere valfarter til Canada

Næsten hver tredje kommune har sendt en delegation på studietur til den canadiske provins Ontario indenfor de sidste fire år. Alt i alt har 725 kommunalpolitikere, embedsmænd og skolemedarbejdere taget turen over Atlanten for at søge inspiration til at implementere folkeskolereformen, skriver Altinget. Den samlede regning for rejserne er på 11,5 millioner kroner, og selvom

“Jeg har da en tro på, at vi fortsat kan være operatør på asylområdet, men al denne uro kan jo godt ende med, at det bliver i et eller andet reduceret omfang.”

Knud Gether, medlem af kommunalbestyrelsen for Borgerlisten på Langeland, håber, at kommunen kan bevare arbejdspladserne, efter at kommunens asylcenter er blevet lukket på grund af en række sager om uro og overgreb på børnene.

A.P. Møller Fonden har ydet økonomisk støtte i flere tilfælde, har de dyre rejser udløst kritik i kommuner, der samtidig har skullet spare. En professor ved Danmarks Institut for Pædagogik og Uddannelse vurderer overfor Altinget, at der er tale om et “modefænomen” med tvivlsomt udbytte.

Sådan gjorde vi: Et spørgeskema blev sendt ud til alle landets kommunaldirektører. 65 ud af 98 kommuner har svaret. Læs alle svar på www.kommunen.dk/undersogelser

Foto: Sine Bidstrup / Polfoto

Næsten hver tredje kommune har hjemtaget opgaver

Næsten hver tredje kommune har siden 2014 hjemtaget mindst én kommunal opgave, som før blev udført af private, viser rundspørge til landets kommuner. Forsker kalder det "positivt".

◉ hjemtagning

Af Frederik Buhl Kristensen og Johan Moe Fejerskov
frederik@kommunen.dk

Mens regeringen forsøger at få kommunerne til at udlicitere mere, går mange kommunale opgaver den modsatte vej. Siden 2014 har mere end hver fjerde danske kommune hjemtaget mindst én opgave, som før blev udført af en privat leverandør. Det fremgår af en rundspørge, som *Kommunen* har sendt til landets 98 kommunaldirektører. Tilsammen har de 65 kommuner, der har besvaret rundspørgen, hjemtaget 40 opgaver indenfor fortrinsvis hjemmepleje, rengøring og

lønadministration, men også eksempelvis drift og anlæg.

For seniorforsker på KORA Niels Ejersbo viser undersøgelsen, at "det ikke er uproblematisk at lave udlicitering".

- Det kan være svært at finde den rette model, og det bekræfter de her tal. Man prøver sig frem, og nogle gange oplever man, at det går galt, siger han.

Stigende eller faldende?

Udover de 20 kommuner, der svarer, at de har hjemtaget opgaver siden 2014, siger seks andre kommuner, at de har konkrete planer om at hjemtage opgaver. Dermed er det en god del over hver tred-

je kommune i undersøgelsen, der enten har hjemtaget eller går med planer om det.

Niels Ejersbo efterlyste i *Kommunen* den 19. september sammen med to forskerkolleger netop tal om hjemtagning, fordi der er meget lidt viden på området. Han er derfor glad for at få den første stikprøve, men for at få det fulde overblik efterlyser han, at man fortsætter med at holde øje med udviklingen, så man kan se, om antallet af hjemtagninger er stigende eller faldende.

Hos Dansk Industri (DI), der på linje med regeringen vil have kommunerne til at udlicitere flere opgaver, mener man til gengæld "bestemt ikke", at de mange hjemtagninger bør få kommunerne til at overveje det en ekstra gang, inden de udliciterer en opgave.

- Konkurrenceudsættelse er et godt værktøj til at sikre sig en høj kvalitet og effektiv drift af de velfærdsydelser, som leveres til borgerne. Det skal kommunerne blive ved med, siger Mette Rose Skaksen, branchedirektør i DI.

Kommuner: Vi er bedst

Men faktisk fortæller flere

kommuner i rundspørgen, at de valgte at hjemtage, fordi de kan løse opgaven billigere og bedre end den private leverandør. Ifølge Niels Ejersbo er der heller intet i forskningen, der viser, at udlicitering nødvendigvis gør opgavevaretagelsen mere effektiv. Det er derimod selve den konkurrencesituation, som skabes i udbudsprocessen, der skaber gevinsten i pris og kvalitet.

- Så man kan ikke sige, at private generelt klarer kommunale opgaver bedre end kommunerne selv, siger seniorforskeren, der kalder det "positivt", at kommunerne hele tiden overvejer, hvordan de løser opgaverne bedst.

Hjemtog for kvaliteten

Billund Kommune hjemtog i sommer administrationen af ældreboliger efter at have sendt opgaven i nyt udbud. For kommunaldirektør Ole Bladt-Hansen handler udlicitering lige så meget om at lade sig inspirere af de private og på den måde måske kunne optimere sin egen organisation.

- I stedet for at fokusere på, om vi har udliciteret en halv eller en hel procent mere eller mindre, skal vi have en strategisk tilgang til, hvordan vi bruger udbuddet til at gøre vores organisation skarpere og få inspiration hos de private leverandører til, hvordan vi kan udvikle opgaveløsningen, siger han.

For udlicitering er ikke en én til én-størrelse, understreger kommunaldirektøren.

- En af klassikerne er udbud af asfalt. Det kan du udbyde

Det hjemtager vi mest

Hjemmepleje

18 %

(7 kommuner)

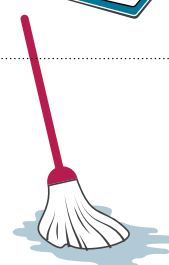
Lønadministration

10 %

(4 kommuner)

Rengøring

10 %

(4 kommuner)

fra vej til vej eller ved at lave et funktionsudbud af hele vejnettet, hvor det er op til den private leverandør, hvornår en vej skal asfalteres. De to modeller giver jo en kæmpe forskel i opgavevaretagelsen, siger han.

Fire vil genudbyde

Ikke overraskende er det især indenfor det konkursplagede hjemmeplejeområde, at kommunerne har hjemtaget, men også opgaver som rengøring, lønadministration og flere forskellige drift- og anlægsopgaver har flere kommuner valgt selv at varetage.

Størstedelen, 14 kommuner, har hjemtaget en enkelt

opgave siden 2014, mens 4 kommuner har hjemtaget mellem 2 og 3 opgaver. Landets næststørste kommune, Aarhus, har hjemtaget 4 opgaver, mens den største kommune, København, er højdespringer med 12 hjemtagne opgaver siden 2014.

Omvendt svarer 4 ud af de 65 kommuner, at de har planer om at sende en tidligere hjemtaget opgave i nyt udbud.

» Læs mere på side 14-15

Kommuner risikerer at miste halv milliard på effektiviseringsaftale

Uklar tekst udløser ny forhandling om halv milliard kroner fra effektiviseringsaftalen, der afløste det forhadte omprioriteringsbidrag.

o aftale?

Af Arne Ullum
arne@kommunen.dk

Kommunerne risikerer at miste en halv milliard kroner i 2018 på den aftale om modernisering og effektivisering, som KL og regeringen indgik i slutningen af oktober.

Det har hidtil været alment antaget, at kommunerne og staten delte den milliard kroner, som aftalen skal høste af de kommunale budgetter i 2018, men nu oplyser Finansministeriet, at pengene skal indgå som en mulig finansieringskilde i næste års forhandlinger om kommunernes økonomi.

- Regeringen og KL aftalte i sommer at indføre et fælles moderniserings- og effektiviseringsprogram. Det følger af aftalen, at programmet årligt skal frigøre 1 milliard kroner gennem effektivisering fra 2018 og frem, hvoraf 0,5 milliard kroner frigøres årlig til prioritering bredt i den offentlige sektor. Efter vanlig praksis vil regeringen drøfte kommunernes samlede økonomiske rammer for det kommende år med KL til sommer, herunder prioriteringen af den resterende 0,5 milliard kroner, der frigøres med moderniserings- og effektiviseringsprogrammet, hedder det i et skriftligt svar på en forespørgsel fra DK-Økonomi.

Aftalen blev ved offentliggørelsen af KL udlagt, som om regeringen positivt havde accepteret, at staten og kommunerne delte gevinsten i

porten. Regeringen kunne bruge sin halve milliard til forbedringer af den offentlige service - enten i staten eller ved at pålægge kommunerne serviceforbedringer.

Til gengæld har det hidtil været antagelsen, at kommunerne frit kunne beholde den anden halvdel til at dække huller i de eksisterende budgetter. Men teksten er påfaldende uklar, fordi den ikke klart siger, hvad der skal ske med den halve milliard, som staten ikke høster.

KL er ikke i tvivl

Souschef i KL's Økonomiske Sekretariat Rasmus Brask var med i forhandlingerne, og ifølge ham er KL ikke i tvivl om, at den halve milliard skal blive i kommunernes kasser.

- Det, der følger af økonomiaftalen for 2017, er, at omprioriteringsbidraget er væk og erstattet af moderniserings-effektiviseringsprogrammet, hvor vi er enige om, at vi skal finde en milliard, og at det er den halve milliard, der bliver pillet ud af kommunernes økonomi, og at det vil afspejle sig i udgiftslofterne. Hvordan økonomien så bliver i de kommende år, vil sædvanen tro blive afgjort ved økonomiforhandlingerne det kommende år, siger Rasmus Brask.

Den kommunale økonomi er styret af udgiftsrammer og bloktilskud via den kommunale udligning. Ændringerne i rammerne er styret af to ting. Først og fremmest er der det såkaldte udvidede totalbalanceprincip, som betyder, at kommunerne kompense-

Fra 2018 erstattes omprioriteringsbidraget af et såkaldt moderniserings- og effektiviseringsprogram, der skal frigøre en milliard årligt.

Foto: Finn Frandsen / Polfoto

res for nye udgifter udløst af staten, ligesom regeringen kan høste besparelser, som udløses af nye regler eller love. Derudover kæmper kommunerne for at få del i væksten i den offentlige økonomi ved at få kompensation for eksempelvis demografiske ændringer - herunder også større udgifter til flygtninge.

Iagttagere peger på, at regeringen næppe vil trække den halve milliard fra i regnestykket for det udvidede totalbalanceprincip - det vil simpelthen skabe for meget konflikt. Til gengæld vil regeringen indregne den halve milliard kroner, når kommunerne kommer med krav om at få andel i de penge, som er ind-

regnet i regeringens økonomiske fremskrivninger til vækst i den offentlige sektor. Den manøvre vil også udløse protester fra KL, men kommunerne vil alt andet lige have sværere ved at argumentere imod det, fordi kommunerne dermed ikke skal af med penge - de får bare mindre, end de ellers ville have

fået.

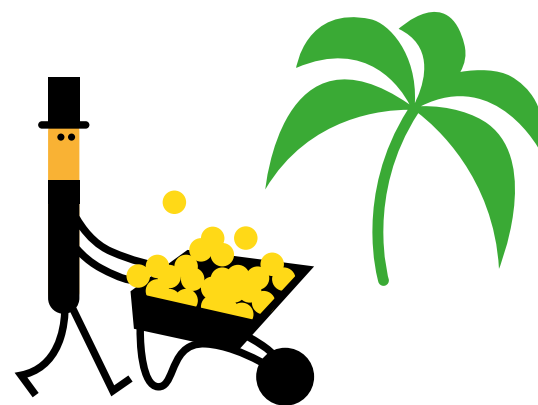
Uanset udfaldet af kommuneaftalen til sommer kan kommunerne dog glæde sig over, at moderniserings- og effektiviseringsaftalen erstatter det udskældte omprioriteringsbidrag, der ville skære 2,4 milliarder af de kommunale budgetter.

I næste nummer af **kommunen**

Kommunale it-milliarder forvaltes fra skattely

Flere kommunale it-leverandører benytter sig af komplicerede selskabskonstruktioner, der forgrener sig til velkendte skattely så langt væk som Jersey, Bahamas og Delaware i USA. Kapitalfondene bag hævder at det udelukkende handler om at undgå dobbeltbeskatning - men det er næppe hele årsagen, lyder det fra eksperter.

Nr. 28 udkommer den 21. november

Samskabelse kræver et opgør med selvicensur

strategi

Maria Steno er kommunikationsrådgiver og partner i Geelmuyden Kiese og kommunalpolitiker (Lokallisten) i Rudersdal.

Samskabelse har erstattet new public management i festtalerne. Men udover frivilligt engagement fra borgere og brugere kræver det et opgør med selvicensuren hos de kommunale medarbejdere. Vi kan ikke få samskabelse uden at fremme det offentlige lyst til at tale om problemerne og medarbejdernes mod til at være en aktiv del af dialogen.

Ideen med samskabelse er, at forskellige aktører med forskellige forudsætninger sammen udvikler helt ny tilgange til at definere og levere offentlig velfærd. Wikipedia skriver, "at i en samskabelsesproces arbejder alle relevante aktører på at finde frem til kernen i et problem for dernæst i fællesskab - med brug af forskellige relevante ressourcer og ekspertiser - at forsøge at finde en løsning på problemet. Et vigtigt element er, at samskabelse udbreder initiativretten og deltagelsesretten". Frivilligrådet og COK taler om ligeværd, risikovilje og åbenhed.

Fokus i debatten og de mange nye kurser om samskabelse er ofte på, hvordan vi engagerer borgerne i processen og får flere frivillige engageret i velfærdssamfundet og leveringen af de kommunale services. Men medarbejdernes bidrag til samskabelsen er overset og

undervurderet. Kunsten er at få de kommunale medarbejdere ud af den klassiske embedsmand- og facilitatorrolle, hvor de leder og lytter, men ikke selv bidrager til dialogen. Det ligger nemlig dybt i embedsmands-sjælen ikke at være aktiv i meningsudvekslinger med borgere, virksomheder og politikere. Men så er det ikke samskabelse. De kommunale medarbejdere skal se sig selv som aktive deltagere i samskabelsen, for netop deres kendskab til og viden om hverdagens velfærdsproblemer er essentiel for at udvikle og forny den offentlige sektor. Og samskabelse handler om at se problemer fra flere vinkler for at være i stand til at finde nye løsninger i fællesskab. Det kræver, at topembedsmænd og politikere aktivt opfordrer offentligt ansatte til at belyse problemerne i velfærdssamfundet som et udgangspunkt for at finde nye løsninger, ligesom blandt andet Eik Møller, kommunaldirektør i Ballerup, har gjort på en intern blog og på Twitter.

Men belysningen af velfærdssamfundets problemer er selvfølgelig en delikat balance. For hvornår er det politisering? Hvordan er det faglige indspil? Og hvornår er det ytringer som privatperson? Der er ikke et entydigt svar. Det afspejler sig også i en undersøgelse blandt FTF's medlemmer fra august, hvor omkring halvdelen af de kommunale medarbejdere ikke havde styr på reglerne for deres egen ytringsfrihed, og mange samtidig angav, at de ikke kendte til lokale retningslinjer.

I sidste uge udgav Justitsministeriet en opdateret vejledning om ytringsfrihed for offentligt ansatte på 20 sider. Selvom den er lang, giver den kun noget af svaret. Den forholder sig ikke til de sammenhænge, hvor

"Men belysningen af velfærdssamfundets problemer er selvfølgelig en delikat balance. For hvornår er det politisering? Hvordan er det faglige indspil? Og hvornår er det ytringer som privatperson? Der er ikke et entydigt svar."

medarbejderen skal indgå i dialog med borgerne og andre aktører - ikke som privatperson med grundlovssikrede rettigheder, men i kraft af sin rolle som offentligt ansat. Og her opstår der mindst lige så megen usikkerhed: For hvor langt kan den ansatte gå i sin karakteristik af hverdagens problemstillinger i kommunerne, uden det er illoyalt; og hvilke løsninger kan den ansatte bringe på banen, uden det er politik. Desværre betyder usikkerheden, at mange medarbejdere lægger en dæmper på sig selv i debatten, og samfundet går glip af en masse viden.

Derfor kræver reel samskabelse og nye veje for velfærdssamfundet et opgør med selvicensuren hos de ansatte på den ene side. Og på

den anden side, at topembedsmænd og politikere giver medarbejderne klare retningslinjer og ikke mindst tillid til, at de trygt kan bidrage til samskabelsen og den offentlige debat - ligesom kommunaldirektøren i Ballerup, hvis tweet med opfordring til at deltage i den offentlige debat FTF-formand Bente Sorgenfrey i øvrigt kvitterede for med et: "tak. Dejligt du er risikovillig."

» Læs mere om vejledningen på side 12

DKNYT

Nyheder for offentlige beslutningstagere

Bestil abonnement
på 46 35 33 43
eller skriv til
lene@dknyt.dk

Vil du være lige så velorienteret som ministre, borgmestre, politikere og andre offentlige beslutningstagere?

Prøv nyhedstjenesten **dknyt.dk** – det er sitet, hvor især kommunale og regionale beslutningstagere holder sig orienteret – blandt andet om det komplicerede sundhedsområde. Hold dig opdateret med udviklingen med et gratis prøveabonnement på dknyt.dk. Abonnementet giver adgang til nyhedstjenesten, tre daglige nyhedsbreve og fuld adgang til blandt andet dk-sundhed.

De vejledende rådighedsbeløb er vidt forskellige for kontanthjælpsmodtagere på tværs af landet. Kommunerne understreger, at de altid foretager en individuel vurdering, men socialretsforsker kalder praksissen for "suspekt".

Kommunale fattigdomsgrænser varierer voldsomt

KOMMUNEN
undersøger

Af Anders Kjølner
anders@kommunen.dk

Det kan have store konsekvenser, om en kontanthjælpsmodtager bor i København eller Faxe, hvis uheldet er ude og en fortand knækker eller køleskabet strejker.

Det skyldes, at de vejledende rådighedsbeløb, der kan tolkes som lokale fattigdomsgrænser, varierer med flere tusinde kroner på tværs af landets kommuner.

Rådighedsbeløbet bliver brugt som en slags

tommelfingerregel af sagsbehandlere, når de skal tilkende enkeltydelser til uforudsete udgifter; ligger en borger under det fastsatte niveau, kan der umiddelbart gives økonomisk støtte til medicin, briller eller køkkeninventar.

Kommunen har indsamlet de vejledende beløb fra landets kommuner, og undersøgelsen viser, at der langt mellem top og bund. Mens det gennemsnitlige beløb er 3.340 for en enlig kontanthjælpsmodtager, er der omkring 3.000 kroners forskel mellem København og Faxe Kommune.

Og forskellene er også store mellem kommuner, der ligger tæt placeret geografisk. I

Glostrup kan en familie med to børn have op til 9.800 kroner, efter at alle rimelige udgifter er betalt, uden at ligge over kommunens vejledende rådighedsbeløb. I Tårnby - 20 kilometer mod øst - må en families rådighedsbeløb til sammenligning ikke overskride 5.400 kroner.

Forsker: Det virker suspekt
Stort set alle kommuner understreger overfor *Kommunen*, at beløbene udelukkende er vejledende, og at sagsbehandlere overholder Ankestyrelsens retningslinjer om at foretage en konkret og individuel vurdering i hver enkelt sag.

Kirsten Ketscher, der er professor i socialret ved Køben-

havns Universitet, mener dog, at det i sig selv er "suspekt", når kommunerne fastsætter meget nøjagtige rådighedsbeløb.

- Betingelserne for at få enkeltydelser er så restriktive, at det ikke giver mening at fastsætte et vejledende beløb. Efter min opfattelse kommer disse rådighedsbeløb i praksis til at betyde, at paragraffen om enkeltydelser ikke bliver anvendt korrekt, og de kan måske ligefrem afskære nogle borgere fra at søge om hjælp, vurderer hun.

Flere kommuner justerer løbende de vejledende beløb. På Fanø regner man med at sænke beløbet, for at færre borgere vil kunne få tildelt enkeltydelser, mens Køben-

Ankestyrelsen om de vejledende rådighedsbeløb

► Ankestyrelsen har ikke hjemmel til at fastsætte et vejledende rådighedsbeløb, men kommunerne må gerne. Hvis beløbet har betydning for en konkret afgørelse, skal det altid fremgå af kommunens afgørelse.

► Et kommunalt fastsat rådighedsbeløb er vejledende, og kommunen skal altid foretage en konkret og individuel vurdering i den enkelte sag af, om der er grundlag for at fravige det.

havn de seneste år har ladet beløbet stige for at kunne hjælpe flere økonomisk trængte borgere. Men det tyder ifølge Kirsten Ketscher på, at kommunerne tillægger beløbene alt for megen betydning i deres vurderinger.

- Når kommunerne direkte giver udtryk for, at de ændrer det vejledende rådighedsbeløb for at få en vis effekt, så foretager de en skærpelse af loven, og det har de ikke ret til. Jeg kan jo godt forstå, hvorfor de gør det; det er for at spare nogle penge på sags-

Forsker: Kommuner kan gøre modstand

Kommunerne kan med de vejledende rådighedsbeløb give kontanthjælpsloftet medvind eller tage broden af reformerne, fortæller forsker.

Af Anders Kjølner
anders@kommunen.dk

En række kommuner har sænket deres vejledende rådighedsbeløb i kølvandet på integrationsydelsen og kontanthjælpsloftet for at begrænse antallet af borgere, der kan få adgang til den økonomiske støtte.

Samtidig hæver København niveauet.

Det viser en undersøgelse foretaget af *Kommunen*.

På den måde kan kommunerne i større eller mindre grad være med til at efterleve regeringens politik om, at det skal kunne betale sig at arbejde, vurderer kommunalforsker Roger Buch.

- Regeringen kan, uanset hvad vi taler om, få medvind eller modstand fra kommunerne; det har vi også set tidligere, fortæller han.

Faxe sænkede i starten af året niveauet til 2.000 kroner for enlige og 3.800 for ægtepar, hvilket er landets laveste. Finn Hansen (S), der er

formand for beskæftigelsesudvalget, fortæller, at beslutningen blev taget for at side stille kontanthjælpsmodtagere med de borgere, der er på den noget lavere integrationsydelse.

Fra 3.500 til 2.400

I Haderslev vedtog byrådet sidste sommer at sænke det vejledende rådighedsbeløb fra 3.500 til 2.400 kroner for enlige og fra 6.000 til 4.200 kroner for ægtepar til stor frustration for blandt andet Socialdemokraterne og Enhedslisten, der pointerede, at dagligvarer fortsat

koster det samme, selvom rådighedsbeløbet bliver skåret ned med omkring en tredjedel.

Ydelseskontoet havde vurderet, at det lavere beløb vil afskære flere fra at komme i betragtning til at modtage hel eller delvis hjælp, og at flere vil kunne blive økonomisk klemte i hverdagen.

Hans Peter Geil, der er borgmester for Venstre i kommunen, fortæller, at beslutningen kan virke "barsk", men at det i sidste ende blot er en videreførelse af regeringens politik om, at det skal kunne betale sig at arbejde.

FOTO: PETER KLINT / POLFOTO

behandling, men der er altså ingen vej udenom, at der skal foretages en meget præcis individuel vurdering, forsætter hun.

25 har ikke et fast beløb
Mens mere end halvdelen af kommunerne arbejder med et vejledende niveau, har 25 fravalgt det.

I Kerteminde var det fast praksis indtil for et par år siden, men socialchef Karin Friis-Brixen forklarer, at kommunen har afskaffet de vejledende rådighedsbeløb, da der ikke er hjemmel i lovgivningen til at bruge de meget nøjagtige beløb.

Hun oplevede samtidig, at de stod i vejen for sagsbehandlingernes faglighed, når de i

perioder havde travlt med mange sager.

- Man må ikke have sådan nogle skufferegler at vurdere ud fra. Når revisionen kommer og kigger os i sømmene, kan det ikke nytte noget, at vi begrundet vores arbejde med, at vi har nogle anslåede beløb til enlige eller forsørgerne for eksempel, forklarer hun.

Det har derfor ikke påvirket sagsbehandlingernes arbejde negativt, at de ikke længere kan skele til de fastsatte beløb i sager om enkeltydelser. Karin Friis-Brixen oplever i stedet, at hendes medarbejdere er tilfredse med beslutningen.

Når kommunerne har vidt forskellige rådighedsbeløb, understreger det overfor Kirsten Ketscher, at der i Danmark anvendes forskellige fattigdomsgrænser i kommunerne. Hun mener, at det er uklart, hvordan de med rimelighed kan fastsætte et fast beløb, som borgere under kontanthjælpsloftet kan leve for.

Kommunerne lægger da også vidt forskellige regnemetoder til grund for de vejledende beløb.

I Aarhus, hvor rådighedsbeløbet for en enlig er 4.500 kroner, er beregningerne for eksempel baseret på rapporten “At eksistere eller at leve” af Center for Alternativ Samfundsanalyse, mens Guldborgsunds 3.000 kroner til sammenligning tager udgangspunkt i Kriminalforsorgens takster for indsatte i fængsler.

Den vidt forskellige praksis kan forekomme forvirrende, men ifølge Roger Buch, der er kommunalforsker og forskningschef ved Danmarks Medie- og Journalisthøjskole i Aarhus hænger det tæt sammen med, at kommunerne må tage hensyn til deres egen økonomi, når de vælger en socialpolitisk praksis.

- Vi har en meget kompleks lovgivning, hvor der er en række modsatrettede hensyn, som kommunerne må veje op mod hinanden. Det kan betyde, at borgere i den samme situation bliver behandlet forskelligt, og det er selvfølgelig en udfordring af ideen om et retssamfund. Men det er samtidig konsekvensen af at have et kommunalt selvstyre, siger han. ●

Så forskellige er de vejledende rådighedsbeløb

Sådan har vi gjort: *Kommunen* har sendt en anmodning om aktindsigt i kommuners vejledende rådighedsbeløb.

*Frederikshavn, Holstebro og Herning har valgt ikke at dele oplysningerne, mens Frederikssund ikke er vendt tilbage inden fristens udløb. *Kommunen* har sendt anmodningen for sent til Ringkøbing-Skjern, der ikke nåede at vende tilbage inden deadline.

Kommune	Enlig over 30 år	Ægtepar/samlevende
Albertslund Kommune	4300	6453
Allerød Kommune	3080	5720
Assens Kommune 2016	4041	6062
Ballerup Kommune	3676	6126
Billund Kommune	3500	4000
Bornholms Regionskommune 2016	3200	5000
Brøndby Kommune	Intet	Intet
Brønderslev Kommune 2007	3000	5000
Dragør Kommune	3000	5000
Egedal Kommune 2016	3179	6318
Esbjerg Kommune 2014	3000	Ikke specifikt
Fanø Kommune	3000	6000
Favrskov Kommune 2016	3050	5700
Faxe Kommune 2015	2000	3800
Fredensborg Kommune 2010	3000	5000
Fredericia Kommune 2014	3500	6000
Frederiksberg Kommune 2012	3600	6000
Frederikshavn Kommune	Vil ikke udlevere	
Frederikssund Kommune*		
Furesø Kommune	3000	5000
Faaborg-Midtfyn Kommune	3500	6000
Gentofte Kommune	Intet	Intet
Gladsaxe Kommune	3200	5400
Glostrup Kommune	3300	6600
Greve Kommune 2011	2500	4600
Gribskov Kommune 2014	3000	5600
Guldborgsund Kommune 2016	3000	5000
Haderslev Kommune	2400	4200
Halsnæs Kommune	3000	5000
Hedensted Kommune	Intet	Intet
Helsingør Kommune	Intet	Intet
Herlev Kommune	Intet	Intet
Herning Kommune*		
Hillerød Kommune 2012	3148	5790
Hjørring Kommune	4000	6200
Holbæk Kommune	Intet	Intet
Holstebro Kommune*		
Horsens Kommune 2016	3150	6675
Hvidovre Kommune 2014	3100	5200
Høje-Taastrup Kommune	3684	5973
Hørsholm Kommune 2016	2800	5000
Ikast-Brandø Kommune	Intet	Intet
Ishøj Kommune 2015	3200	5400
Jammerbugt Kommune	3000	5000
Kalundborg Kommune	Intet	Intet
Kerteminde Kommune	Intet	Intet
Kolding Kommune 2012	3200	6000
Københavns Kommune 2016	5293	8733
Køge Kommune	2500	4800

Kommune	Enlig over 30 år	Ægtepar/samlevende
Langeland Kommune	Intet	Intet
Lejre Kommune	Intet	Intet
Lemvig Kommune	Intet	Intet
Lolland Kommune 2015	3000	5500
Lyngby-Taarbæk Kommune	Intet	Intet
Læsø Kommune 2005 (under revision)	3500	6000
Mariagerfjord Kommune 2016	4180	3135
Middelfart Kommune	3311	4967
Morsø Kommune	Intet	Intet
Norddjurs Kommune 2016	3100	6200
Nordfyns Kommune	4071	7124
Nyborg Kommune	4000	7000
Næstved Kommune	Intet	Intet
Odder Kommune	3400	6000
Odense Kommune	Intet	Intet
Odsherred Kommune	Intet	Intet
Randers Kommune 2016	3088	6176
Rebild Kommune	3200	6400
Ringkøbing-Skjern Kommune*		
Ringsted Kommune 2010	3000	5000
Roskilde Kommune 2007	3542	5610
Rudersdal Kommune 2016	3955	6865
Rødovre Kommune 2016	3700	6050
Samsø Kommune	3724	7448
Silkeborg Kommune 2016	3500	6000
Skanderborg Kommune	Intet	Intet
Skive Kommune	3000	5500
Slagelse Kommune	Intet	Intet
Solrød Kommune	3000	4900
Sorø Kommune	Intet	Intet
Stevns Kommune 2015	4958	6597
Struer Kommune	3000	6000
Svendborg Kommune	Intet	Intet
Syddjurs Kommune	3500	5000
Sønderborg Kommune 2014	3500	5500
Thisted Kommune	3100	5400
Tønder Kommune 2012	3200	5500
Tårnby Kommune	3200	4400
Vallensbæk Kommune 2010	3200	5400
Varde Kommune 2007	2800	5600
Vejen Kommune	Intet	Intet
Vejle Kommune 2013	2800	4600
Vesthimmerlands Kommune 2011	3450	6250
Viborg Kommune	3200	5700
Vordingborg Kommune	Intet	Intet
Ærø Kommune	Intet	Intet
Aabenraa Kommune	Intet	Intet
Aalborg Kommune 2014	4339	8678
Aarhus Kommune 2016	4500	8300

”Vi mener, at det er det eneste rigtige at gøre – ikke bare menneskeligt, men også økonomisk.”

Jesper Christensen (S), socialborgmester, København

- Det er sådan set ikke noget, vi har opfundet, det kommer jo fra Christiansborg. Regeringen har også lavet nogle

tiltag omkring en 225-timers-regel og integrationsydelsen, og dem følger vi selvfølgelig, fortæller han.

København er i top

I Københavns Kommune har borgerrepræsentationen ved efterårets budgetforhandling valgt at videreføre det vejledende rådighedsbeløb, som blev hævet i 2013.

Hovedstaden har dermed landets højeste rådighedsbeløb på 5.293 for enlige og 8.733 for ægtepar og samlevende. Det betyder også, at en enlig københavnere har et højere rådighedsbeløb end en

familie med to børn i kommunerne Faxe og Haderslev.

Nik til sagsbehandlerne

Socialborgmester i København Jesper Christensen (S) fortæller, at beslutningen er et nik til kommunens sagsbehandlerne om, at de skal lade flere borgere få adgang til enkeltydelser for at fange de borgere, der ellers kunne blive hårdt ramt af kontanthjælpsloftet. Men han pointerer også, at der ikke er tale om ekstra understøttelse, da ydelserne kun bliver givet i særlige situationer og ikke på månedlig basis.

- Det er klart, at en større gruppe vil kunne søge enkeltydelser, når vi sætter beløbet op. Det er et af de vigtigste greb i forhold til at forhindre udsættelser og dermed en endnu større social deroute. Så vi mener, at det er det eneste rigtige at gøre - ikke bare menneskeligt, men også økonomisk, fortæller Jesper Christensen.

København er ligesom to andre socialdemokratiske kommuner blandt de fem kommuner med det højeste vejledende rådighedsbeløb. Omvendt er der borgerligt flertal i de fem kommuner

med det laveste niveau.

Kommunalforsker Roger Buch, der er forskningschef ved Danmarks Medie- og Journalisthøjskole i Aarhus, advarer dog mod at gå efter et partipolitisk mønster.

- Det, der nok mest er i spil, er den økonomiske virkelighed i de forskellige kommuner. Så det, at Københavns Kommune bruger ekstra midler på at hjælpe borgere, der bliver ramt af regeringens politik, handler mest om, at det er en kommune med midler på kistebunden, fortæller han.

Rasmus Jarlov, der er

beskæftigelsesordfører for De Konservative og tidligere medlem af borgerrepræsentationen i København, er dog ikke imponeret over kommunen, der har sat 5,5 millioner kroner af om året til at videreføre det højere rådighedsbeløb.

- Det tyder måske på, at de har lidt for mange penge i København i forhold til andre steder, hvor det nok er lidt sværere at finde de ekstra midler på kommunens budget, siger han. ●

» Temaet fortsætter på næste opslag

Kontanthjælpsloftet betyder, at socialpolitik er blevet en ny politisk kampplads i landets byråd. Skal kommunen understøtte regeringens politik ved eksempelvis at sænke de vejledende rådighedsbeløb, eller skal kommunen forsøge at afbøde regeringens politik ved at give flere kontanthjælpsmodtagere ekstra ydelser?

Kommunen har bedt fire markante politikere give deres bud på de centrale socialpolitiske temaer.

Socialpolitik er den nye kampplads

Af Anders Kjøller
Anders@Kommunen.dk

Arne Ullum
Arne@kommunen.dk

Hvad er et rimeligt ydelsesniveau?

Pernille Rosenkrantz-Theil: For os i Socialdemokratiet er det afgørende, at hele livet ikke forandrer sig, fordi man bliver arbejdsløs, og det er derfor, at vi er modstandere af kontanthjælpsloftet. Det er under vores smertegrænse, når man nu går over til at give folk lige præcis nok til at holde den kørende i stedet for at holde dem i den livssituation, de hele tiden har været i.

Carl Holst: Kontanthjælpsloftet er et rimeligt godt udgangspunkt. Den socialliberale tilgang er, at de som kommer galt afsted, skal vi give noget, så de kan leve, men det skal kombineres med, at det altid skal kunne betale sig at arbejde.

Rasmus Jarlov: Vi skal sørge for, at det ikke fremstår som en attraktiv karrierevej at være på offentlig forsørgelse - som det gør i nogle kredse. Han, der går på arbejde i det belastede boligkvarter, skal være rollemodelen; derfor er det også nødvendigt, at buschauffører og andre i lavtlønnede jobs har en betydeligt større indkomst end folk på offentlig

forsørgelse, for ellers kan de unge mennesker jo tro, at det ene er lige så godt som det andet.

Pernille Skipper: Der skal ikke være langt imellem lønnen på arbejdsmarkedet og det, man kan få, hvis man falder og får en fyreseddel eller bliver syg eller på anden måde kommer ud for en social begivenhed, så man ikke kan forsørge sig selv i en periode. Det er en selvstændig pointe for os, at forskellen skal være lille, fordi faldet skal være lille.

Bør samfundet skelne mellem værdigt trængende og selvforskyldt?

Pernille Rosenkrantz-Theil: Der vil altid være brodne kar i kontanthjælpsystemet, ligesom der er på enhver arbejdsplads, men det kan ikke være styrende for, hvornår vi tildele offentlig understøttelse. Langt de fleste - og det har vi testet forfra og bagfra - vil give deres højre arm for at få et arbejde, så de kan være en del af fællesskabet og bidrage til samfundet.

Rasmus Jarlov: Jeg synes ikke, at man har

krav på, at andre mennesker går på arbejde hver dag og betaler ens livsgrundlag, fordi man ikke selv gider. Så jeg så gerne, at det var sådan, at man ikke gav noget som helst til folk, der ikke gad arbejde, men det er bare umuligt at indrette sådan et system. Jeg er heller ikke tilhænger af et kontrolregime, så jeg vil hellere have, at der er et klart incitament til at arbejde, og så må vi tro på, at folk vælger det.

Carl Holst: Det personlige ansvar skal i højere grad i fokus i alt, hvad vi laver, når vi leverer ydelser fra det offentlige. Ansvaret for at tage hånd om sit eget helbred - ansvaret for at tilpasse boligudgifterne til, at man som enlig forsørger med et barn har 14.500 kroner. Arbejdsløshed er et fælles problem, der skal løses. Og her er det personlige ansvar en vigtig motivationsfaktor.

Pernille Rosenkrantz-Theil: Man skal ikke føle skam over at være kontanthjælpsmodtager. Det er grundlæggende et forkert og ganske usympatisk menneskesyn og vidner om skyklapper at tænke, at man skal skamme sig, hvis man mister sit arbejde - og dermed skal være taknem-

melig for at få hjælp.

Antallet af danskere på offentlig forsørgelse er steget støt siden bistandsloven - Har den været en succes?

Carl Holst: Det har været fejlagtigt at tro, at socialpolitik var et spørgsmål om, at staten fuldstændigt skulle tage ansvaret for den enkeltes liv. Det har også været en fejl, at så få sociale indsatser har bygget på viden om, hvad der virker. Vi har i stedet målt kvalitet ud fra, hvor mange penge vi bruger på de enkelte sociale indsatser. Samtidig har der været alt for lidt fokus på at få de udsatte borgere tilbage på arbejdsmarkedet og ind i fællesskabet.

Pernille Skipper: Vi er blevet enige om, at når nogen rammes af sygdom eller arbejdsløshed, så er det vigtigt, at man kan være tryk ved, at vi griber hinanden. Derfor er jeg ikke så bekymret over, at flere bliver forsørget.

Pernille Rosenkrantz-Theil: Vi er et af de lande, der har flest i den arbejdsdygtige alder i beskæftigelse, og det har været tilfældet i hele

Rasmus Jarlov, beskæftigelsesordfører (K)

Carl Holst, socialordfører (V)

Fra fattighjælp til velfærdsstat

1891

Fattigloven i 1891 forbindes særlig med fattiggårdene, hvor borgere, der modtog ydelser, ofte måtte flytte ind. Loven skelnede mellem værdigt trængende som gamle og syge på den ene side, og alkoholikere, vagabonder og arbejdssky på den anden.

1933

Socialminister K.K. Steincke stod i spidsen for en omfattende socialreform ved Kanslergadeforliget i 1933. Målsætningen var at afvikle almisseprincippet og i stedet skabe et system baseret på rettigheder.

Pernille Skipper, Socialordfører (EL)

bistandslovens levetid. Derfor er det en myte, at vi som samfund forsørger en særlig stor gruppe mennesker, vi betaler det bare over skatten i stedet for at lade familien klare det internt.

Rasmus Jarlov:

Systemet har været for generøst, og det har været alt for nemt at lade social arv gå videre til næste generation og så lade kontanthjælp eller førtidspension blive en karrierevej - det må vi tage et opgør med nu.

Er arbejdsløshed samfundets eller individets ansvar?**Pernille Rosenkrantz-Theil:**

Vi kommer aldrig til at have en situation, hvor arbejdsløsheden er på nul procent, og det betyder, at der altid vil være nogle, der står udenfor arbejdsmarkedet. Derudover er der en stor gruppe, der er syge eller kæmper med senfølger fra traumer i barndommen. Men det er strukturelle problemer, som vi nok aldrig kommer til at udradere indenfor vores samfundsmodel.

Rasmus Jarlov:

Folks arbejdssituation skyldes nogle gange deres egen indsats eller mangel på samme og andre gange uheldige omstændigheder. Selvfølgelig spiller arv, held og tilfældigheder også ind, men som borgerlig mener jeg, at folk selv har ansvaret for deres eget liv, og det er faktisk den basale forskel mellem at være borgerlig eller på venstrefløj.

Pernille Rosenkrantz-Theil:

Lad os bare antage, at der er én promise - og det tror jeg er højt sat - som af en eller anden grund synes, det er fedt at leve på en meget lav ydelse. Så vil jeg altså alligevel hellere have en lille bitte ekstra udgift på måske en million kroner om året, frem for at have børn, der vokser op uden de samme fremtidsmuligheder som deres klassekammerater, og mennesker, som kommer længere væk fra arbejdsmarkedet med alle de ekstra omkostninger, det har for kriminalitetsrater, sundhedssystemet og det sociale system. Det er så dyrt.

Carl Holst:

Begge dele. Samfundet - det vil sige politikerne - har ansvaret for at skabe flest mulige arbejdspladser via erhvervspolitikken. Men den enkelte har også et ansvar for

at fastholde sin mobilitet ved omskoling og tilpasning til udfordringerne, så man stiller sig til rådighed for arbejdsmarkedet. Der er i dag omkring 130.000 arbejdspladser i Danmark, der bliver varetaget af udenlandsk arbejdskraft, så der er arbejde statistisk set.

Er der sket et paradigmeskifte de seneste år?**Pernille Rosenkrantz-Theil:**

Da Anders Fogh blev statsminister, påbegyndte han en fundamental samfundssændring, som jeg ikke i min vildeste fantasi havde forestillet mig var mulig. Han gav 30 milliarder i skattelettelser, uden at der faldt en krone af til den nederste del af samfundet, og med fattigdomsydelserne eksploderede børnefattigdommen. Bare hør ordet fattigdom - det ville jo være helt utænkeligt at bruge det i en dansk kontekst i 90'erne.

Rasmus Jarlov:

Ønsket om endnu flere store ekspansioner af velfærds-samfundet er ved at ebbe ud, og derfor tror jeg, at den vil fortsætte på nuværende niveau. Men vi har fuldstændig tabt værdikampen, for velfærdssystemet er i dag langt større, end vi kunne ønske os. Der er bare sket det, at velfærdsmonstret er ved at være mæt, efter at det er blevet proppet som en anden foie gras-gås i årtier, og folk har indset, at det ikke giver mere velfærd at udvide systemet, fordi det kvæler den sidste rest af incitament til at gøre en indsats.

Pernille Skipper

Grundideen i den økonomiske politik om, at økonomiske incitamenter er noget, man kan bruge i socialpolitikken, og noget, man kan bruge til at få folk til at rejse sig fra kørestolen, sygesengen eller et socialt problem - den bar Thorning-regeringen videre. Dermed har de borgerlige vundet en kæmpe kæmpe sejr på noget meget grundlæggende.

Carl Holst:

Der er sket et skift, fordi det er blevet legitimt at gøre socialpolitik til et spørgsmål om fællesskaber - et arbejdsfællesskab, et foreningsfællesskab. Det er ikke længere et spørgsmål om, at de udsatte skal skærmes fra arbejdsfællesskabet. ○

Pernille Rosenkrantz-Theil, socialordfører (S)**1961**

I 1961 blev forsorgsloven vedtaget. Den ydede støtte til de mest basale fornødenheder som mad og husly ved arbejdsløshed, mens særlig udsatte grupper som tuberkulosesyge, enlige mødre og værnepligtige havde ret til udvidet hjælp.

1976

Med bistandsloven i 1976 gik lovgivningen bort fra at opdele borgere i værdigt trængende og selvforskyldt. Der skulle i stedet være fokus på det konkrete behov, og familier måtte ikke få forringet livsvilkårene væsentligt på grund af arbejdsløshed.

1998

Den seneste store socialreform var i 1998, hvor bistandsloven blev ophævet, mens bestemmelserne blev delt ud på tre love. Den grundlæggende tanke om, at sagsbehandleren skal se på individuelle behov, er videreført.

Ny kassetænkning: Presser sociale klienter ud af kommunen

Kommunerne er begyndt at spekulere i at skubbe kontanthjælpsmodtagere over til andre kommuner, fordi refusion og udligningsordninger slet ikke dækker udgifterne, siger kommunaldirektør fra Lolland.

incitamenter

Af Arne Ullum
arne@kommunen.dk

Glostrup Kommune blev for nylig afsløret i direkte at opfordre kontanthjælpsmodtagere til at flytte til Lolland, men kommunen er langtfra ene om at spekulere i en økonomisk gevinst ved at få sociale klienter til at flytte til en anden kommune. Lolland Kommune har det seneste år haft en nettotilflytning af 211 kontanthjælpsmodtagere, og det skyldes ifølge kommunaldirektør Thomas Knudsen en stigende grad af kassetænkning.

- Glostrup skal have den ros, at de ville være ved det. Vi har mere eller mindre rygende pistoler på, at den trafik foregår mere eller mindre systematisk fra en række kommuner. Men vi har svært ved at dokumentere, at det er systematisk, siger Thomas Knudsen.

Kommunen har forsøgt at kortlægge kommunernes regnskab, når de afleverer eller modtager en ekstra bistandsklient, ved at sammenligne tilskuddene i refusions- og udligningssystemet med de udgifter, som forvaltningen i Lolland har identificeret på basis af blandt andet en analyse fra KORA. Tallene viser, at det for mange kommuner vil være en ganske givtig forretning at få kontanthjælpsmodtagere til at flytte, og at det er en betydelig økonomisk byrde for de kommuner, som modtager de sociale klienter.

- Hvis du kan få dem skubbet over kommunegrænsen, så har du effekten fra dag 1; hvis du laver en arbejdsmarkedsforanstaltning, så virker den måske på et tidspunkt. Så den nemmeste måde at få udgifterne bragt ned på er ved at sparke dem over kommunegrænsen, siger Thomas Knudsen, der anerkender, at mange kommuner tidligere spekulerede i at sende kontanthjælpsmodtagere på førtidspension, fordi den statslige refusion var 100 procent.

I Glostrup siger kommunaldirektør Morten Winge, at han ikke har regnet på økono-

mien, når en kontanthjælpsmodtager flytter, fordi det ikke er kommunens politik at kassetænke på bekostning af andre kommuner.

- Jeg kan helt klart afvise, at det er noget, som påvirker vores sagsbehandling og den rådgivning, som vi giver borgerne. Det er ikke vores måde at gøre tingene på, og det bliver det ikke, så længe jeg har noget at skulle have sagt. Det ville også være usolidarisk overfor de andre kommuner, siger kommunaldirektøren i Glostrup.

Gevinst ved udflytning

Han anerkender dog, at Lolland Kommune formentlig har ret i, at sådan som refusion og udligning er skruet sammen, så er der en økonomiske gevinst for en kommune, hvis en kontanthjælpsmodtager flytter ud af kommunen.

Ifølge tal fra Lolland Kommune koster en bistandsklient uden særlige problemer 132.000 kroner om året, efter kommunen har fratrasket statens refusion på 20 pro-

cent. Den udgift dækker alene kontanthjælp og arbejdsmarkedspolitiske tiltag.

Kommunens indtægter på den nye borger er lidt mere komplicerede, fordi det handler om den kommunale udligning. Udligningen betyder, at de fattige kommuner får et tilskud fra staten og de rigeste kommuner på cirka 93 procent af de teoretisk beregnede udgifter, der følger en særlig takstabel fra Social- og Indenrigsministeriet.

Populært sagt vil en tidligere håndværker på kontanthjælp udløse et tilskud på 46.759 kroner, mens en ufaglært kontanthjælpsmodtager udløser yderligere 39.056 kroner, i alt 85.815 kroner.

Hvis den ufaglærte kontanthjælpsmodtager også er psykisk syg, så udløses der yderligere 34.030 kroner - så det samlede tilskud er på knap 120.000 kroner. Men det er langt fra at dække udgifterne. Mens en normalt fungerende kontanthjælpsmodtager koster 132.000 kroner om året, så koster en psykisk handicappet borger i gennemsnit yderligere 429.000 kroner - altså godt 550.000 kroner.

Lolland Kommune får desuden et grundtilskud per borger, som varierer med alderen. Borgere i den arbejdsdygtige alder udløser typisk et tilskud typisk 20.000-25.000 kroner.

- De penge går til al den normale kommunale service, som alle borgere trækker på, siger Thomas Knudsen.

Børneforvaltningen i Lolland Kommune har gennem-

gået de børn, som er flyttet til øen med de 211 nye kontanthjælpsmodtagere, og det foreløbige skøn er, at 50 af børnene bliver en sag i kommunen, som i bedste fald giver udgifter til udredning og hjælp og i værste fald udgifter til anbringelse udenfor hjemmet.

Børnene udløser også ekstra penge fra den kommunale udligning. Et 6-16-årigt skolebarn udløser et grundtilskud på 71.891 kroner og yderligere 24.554 kroner, hvis det bor hos en enlig forsørger. Derudover udløser hvert barn med lavtuddannede forsørgere yderligere 70.910 kroner i tilskud. Hvis nogle af børnene er såkaldte nomadebørn, hvor forældrene er flyttet mere end tre gange, så udløser det yderligere 71.891 kroner.

Et barn af et kontanthjælpspar med en uddannelse udløser altså i alt omkring 72.000 kroner, mens et nomadebarn af lavtuddannede forældre udløser i alt knap en kvart million kroner. Men det rækker ifølge Thomas Knudsen ikke langt:

- En gennemsnitlig foranstaltning på børneområdet koster 440.000 kroner, og det dækker alt fra forebyggende foranstaltninger i den lette ende til døgnanbringelse i den tunge ende. Men derudover skal børnene jo have normal pasning eller skolegang, siger Thomas Knudsen.

Kommer med forsinkelse
Underskuddet for de kommuner, som modtager kon-

tanthjælpsmodtagere, er dog langt større de første par år. En af Danmarks førende eksperter i kommunal udligning, projektchef Niels Jørgen Mau Pedersen fra KORA, påpeger, at de ekstra penge i udligning først kommer med en vis forsinkelse, fordi udligningen er baseret på historiske data.

- Til gengæld er der jo - selv om udligningen er meget væsentlig - også andre effekter, eksempelvis skatteindtægter, effekt på andre dele af udligningen og andre afledte kommunale udgifter. Derfor er det et meget komplekst billede, siger han.

Betyder besparelser

På rådhuset i Maribo er økonomichefen i øjeblikket travlt optaget af at forsøge at regne ud, præcis hvor mange penge Lolland Kommune skal finde på de kommende års budgetter. Thomas Knudsen er ikke i tvivl om, at der er tale om et betydeligt millionbeløb. Da kommunen allerede har landets næsthøjeste skatteprocent, skal pengene umiddelbart findes via besparelser.

- Vi finder pengene i hele kommunens drift ved en kombination af effektiviseringer og serviceforringelser, eksempelvis i form af kortere åbningstider i borgerservice, eller på hvor mange bøger der er på biblioteket, reducere i tilbuddene til de gamle, og hvordan vi vedligeholder vores veje. Så gør vi det også ved, at vores enhedsomkostninger på det sociale område er i den lave ende, dels fordi vi er effektive, dels fordi vi på

Minister greb ind

Social- og Indenrigsminister Karen Ellemann (V) var meget klar i mælet, da hun skulle kommentere, at Glostrup Kommune angivelig havde rådet en borger, som var ramt af kontanthjælpsloftet, til at flytte til Lolland:

"Min holdning er, at en sådan praksis ikke følger servicelovens intentioner. Jeg forventer desuden, at kommunerne har fokus på at give borgere med kontanthjælp den rette støtte, der kan ruste dem til arbejdsmarkedet og hjælpe dem til at opnå beskæftigelse," lød den kontante svada fra ministeren.

nogle områder - og det er jo farligt - har et lavere interventionsniveau, altså at vi giver en mindre vidtgående foranstaltning, end borgerne får i kommuner med en bedre økonomi, siger Thomas Knudsen.

Kommunal udgiftskategori	Beregnet udgift per borger	Tilskud ved 93 %
Handicappede	97.643	90.808
Grundtilskud for 6-16-årigt barn	83.990	78.111
Børn, som er flyttet tre gange	77.302	71.891
Børn i familier, hvor forsørgerne har lav uddannelse	76.247	70.910
Personer med lav indkomst i tre ud af fire år	73.670	68.514
Beregnet årlig nedgang i befolkningstallet	59.382	55.226
20-59-årige uden beskæftigelse	50.278	46.759
25-49-årige uden erhvervsuddannelse	41.996	39.056
Diagnosticerede psykiatriske patienter	36.592	34.030
Børn af enlige forsørgere	26.402	24.554
Tilskud per voksen, (groft gennemsnit af mange satser)	25.000	23.250
Familier i bestemte boligtyper	24.601	22.879
Indvandrere og efterkommere	7.836	72.88
20-59-årige lønmodtagere med færdigheder på grundniveau	6.383	5.937
Enlige over 65 år	6.102	5.674
Udlejede beboelseslejligheder	5.294	4.923

Af Michael Kjærgård. Ærlig talt

Civilisationens undergang, 2. akt

I de gode gamle dage under Den Kolde Krig, da man præcist kendte de forskellige internationale aktørers positioner og vidste om ikke hvordan, så i det mindste indenfor hvilke rammer de kunne tænkes at agere, udviklede der sig en afart af politisk spåmandskunst, der byggede på det grundvilkår, at man ikke nødvendigvis vidste noget, og at det, man vidste, kunne man ikke nødvendigvis forstå.

Kremlologi hed denne disciplin, der blandt andet kunne komme til udtryk ved, at man med lineal målte på grumsede fotos fra officielle begivenheder på Den Røde Plads, hvor langt de forskellige Sovjet-koryfæer var placeret fra den til enhver tid siddende generalsekretær, for dermed at få en idé om, hvor de aktuelt var placeret i hierarkiet. Det siger sig selv, at en væsentlig del af det kremlologiske håndværk var evnen til bagefter at forklare ikke alene, hvorfor man tog fejl, men også, hvorfor det var indlysende, at man nødvendigvis måtte tage fejl, således at enhver kunne forstå, at netop fejlen var udtryk for, hvor godt den pågældende kremlolog var inde i stoffet.

Måske er der en slags historiens ironi i, at det netop skulle være en Jeltsin-lignende figur, der nu i den tilbageværende af de to datidige supermagter blev den, der aktualiserede kremlologiens to hoveddiscipliner, kaffe-grumslæsning og bortforklaringer.

For i virkeligheden er Trumps valgsejr i USA blot endnu et udtryk for noget, vi har set flere gange før: Folk har fået nok. De har ikke bare fået nok - de har i den grad fået nok, og så nyt-

ter det ikke noget, at de, de har fået nok af, forklarer dem, hvorfor de tager fejl. Det bekræfter dem tværtimod i, at NU kan det være nok.

Der er eksempler nok. Striben af nej'er til danske EU-relaterede afstemninger har vi gennem et par årtier vænnet os så meget til, at de nærmest fungerer som en slags underlægningsmusik, men hvis ikke før burde Alternativets resultat ved folketingsvalget sidste år have været en kraftig påmindelse. Uden sammenligning i øvrigt, naturligvis.

Da Uffe Elbæk annoncerede sit nye parti, som så godt nok ikke lige havde en politik endnu - den skulle de fremtidige medlemmer først lige være med til at fastlægge - var der praktisk taget ingen fra den traditionelle poli-

"Folk har fået nok. De har ikke bare fået nok - de har i den grad fået nok, og så nytter det ikke noget, at de, de har fået nok af, forklarer dem, hvorfor de tager fejl."

tik-branchen, der tog det alvorligt. Det kom vi først til langt senere, og på den måde blev FV15 et hjemligt præludium til det efterfølgende internationale drama.

Det gik ikke over

Første akt var brexit. Situationen var den samme. Rigtig mange udenfor mainstream politik-branchen syntes, de havde fået nok, og rigtig mange indenfor forklarede dem, at de var på vildspor, og beroligede hinanden med, at det nok ville gå over. Det gjorde det ikke.

Nu er vi så nået til anden akt. Hvis nogen kandidat nogensinde har været outsider, så er det Trump. Fuldstændig uden politisk erfaring, fuldstændig uden pli, fuldstændig uden skam i livet, når han bliver grebet i at lyve åbenlyst og reagerer med en ny løgn om det samme eller noget andet. Og hans vælgere er ligeglade, for de har fået nok. Bare fået nok af det, de kender, så de vil have noget andet.

Forud for brexit-afstemningen blev det modløst spået, at enden for den vestlige civilisation kun lå tre afstemninger ude i fremtiden. Et skrækszenarie, som ingen rigtig troede på.

Dengang. I dag er situationen helt anderledes efter både brexit og Trump. Nu mangler vi kun den tredje.

Tredje akt i dramaet er det franske præsidentvalg i 2017. Det falder i to scener, 23. april, hvor alle mulige partier og fraktioner kan stille med en kandidat, og 7. maj, hvor afgørelsen falder mellem de to, der fik flest stemmer i første runde. Her kan man roligt regne med, at Marine Le Pen er den ene af dem, og hvis hun vinder, står vi pludselig med to vestlige præsidenter med varme følelser for Putins Rusland.

Om ikke Vestens undergang, så i hvert fald noget ganske andet, end vi er vant til. Og med Trumps antydninger af ikke-holdbarheden af Natos musketered og Le Pens erklæringer om at ville trække Frankrig ud af både Nato og EU, kommer vi andre til at stå tilbage med et splittet og svækket Europa på et tidspunkt, hvor der mere end nogensinde er brug for, at det står samlet og stærkt.

Eller sagt på en anden måde: Efter tredje akt er der tæppefald, og et nyt stykke kan begynde.

SKAL DU VÆRE CHEF FOR SKATKAMMERET?

KOLDING KOMMUNE SØGER EN NY SKOLECHEF

I Kolding kan du blive chef for selveste skatkammeret! Det skal forstås såvel direkte som indirekte.

Direkte så er Skatkammeret den betegnelse der bruges om det fælles sted, hvor kommunens institutioner deler de ting, der kommer i overskud på institutionerne eller bliver doneret af et hjælpsomt erhvervsliv. Et sted, der på bedste vis symboliserer det fællesskab, der er så markant på skoleområdet i Kolding.

Chef for skatkammeret har ikke mindst den indirekte betydning, at du bliver chef for et område, der arbejder med Koldings, og samfundets, vigtigste skat; Vores børn og unge og deres fremtid.

Skal du blive en dygtig skolechef i Kolding Kommune skal du indeholde - mindst - to indre drivkræfter. Først og fremmest skal du have den helt naturlige glæde ved at få lov til, at arbejde med "Skatkammeret".

Din ambition på vegne af skoleområdet i Kolding skal være så tydelig at "bageste stolerække" kan se, at der er glød i øjnene, når du snakker om børn og unge. For det andet skal du have en drivkraft, der bygger på lysten til at organisere, skabe og iscenesætte sammen med andre. Toplederen skal være synlig i dig.

Du får gode arbejdsbetingelser. Kolding Kommune har igennem de sidste 10 år oplevet konstant befolkningstilvækst, og skoleområdet skaber stærke resultater. I seneste CEPOS-undersøgelse (undervisningseffekt) kommer Kolding Kommune ind på 1. pladsen samtidigt med at trivslen er i top. Endelig er der en årelang tradition for politisk, at prioritere indsætterne på børne- og undervisningsområdet. Der er derfor et rigtigt godt grundlag, at videreudvikle skoleområdet på for den rigtige ansøger. Det kunne blive dig.

Stillingen besættes på overenskomstvilkår og efter konkret forhandling i henhold til cheflønsaftalen.

Yderligere oplysninger

Kan fås hos Jakob Lundgaard, tlf. 4033 2414 og/eller hos direktør Helle Thiele, tlf. 7979 1800 / 2153 3616. Læs mere i den uddybende job- og personprofil på www.lundgaard-konsulenterne.dk og www.kolding.dk

Ansøgning

Ansøgningen sendes via stillingsmodulet på www.lundgaard-konsulenterne.dk, så den er modtaget senest den 7. december kl. 8.00.

Røde spidser klar igen med solide og snævre flertal

30 år i Middelfart og under et år i Brøndby. S-borgmestre med stor spændvidde i ancienniteten er klar igen som spidser: Tjek situationen i Ballerup, Brøndby, Bornholm, Faxe, Fredericia, Middelfart og Roskilde.

Af Knud Abildtrup
knud@dknyt.dk

Af de nuværende 98 borgmestre vil langt hovedparten utvivlsomt stille op igen som deres partis bedste bud til KV17. Enkelte har dog meldt helt fra såsom Willy Eliassen (V) i **EGEDAL**, Iver Enevoldsen (V) i **RINGKØBING-SKJERN** og Anker Boye (S) i **ODENSE**, der alle synes, de har ydet deres.

Det første eksempel på, at siddende borgmestre gerne selv ville fortsætte, men ikke kunne opnå medlemmernes opbakning, ser man i **THISTED**, hvor Lene Kjelgaard Jensen (V) måtte se spidsplaceringen gå til Niels Jørgen Pedersen (V).

Flere partier foretager først kandidatopstilling til foråret, men rundtomkring i kommunerne tikker meldingerne nu ind om genudpegede borgmestre. Her en stribe socialdemokratiske:

I **BALLERUP** sidder Jesper Würtzen (S) på et af de allersikreste mandater og er nu

udpeget igen. Ved KV13 beholdt S sit absolutte flertal, selvom partiet gik fra 15 til 14 ud af 25 pladser. SF's fire mandater røg helt ud, men EL kom ind med to, så et rødt flertal må formodes at være intakt bag Würtzen, der tiltrådte et år før KV13 - kørt i stilling, da den mangeårige forgænger Ove E. Dalsgaard (S) trak sig.

Også **BRØNDBY** har haft borgmesterskift i utide - men på en lidt anden baggrund, da Kent Magelund (S) i januar 2016 afløste den sygemeldte veteran Ib Terp (S). Et kig på de personlige stemmer ved KV13 kunne give et hint om, at Magelund har en god position, da netop han og Ib Terp placerede sig langt foran de øvrige på listen. S har også her et absolut flertal i ryggen - gik frem fra 7 til 10 af 19 pladser.

På **BORNHOLM** har Winni Grosbøll (S) været regionskommunens overhoved nu i snart to perioder og er udpeget igen. Efter KV13 lykkedes det hende og partiet at rykke frem fra 8 til 12 af de 27 pladser. Hendes 7.605 personlige stemmer udgjorde 30,4 procent af alle afgivne stemmer

Jacob Bjerregaard (i midten) følger de indkomne tal nøje ved KV13 i Fredericia.

Foto: Mette Mørk / VAF / Polfoto

og placerede hende på en landsdækkende fjerdeplads blandt valgets største stemmeslugere.

I **FAXE** er Knud Erik Hansen (S) også klar igen til en tredje periode. Konstitueringen mellem S, V, K og SF holder stadig, men Knud Erik Hansen vurderer overfor dknyt, at V denne gang vil gå efter borgmesterposten, da dele af Venstres bagland har haft svært ved - som største parti - at acceptere støtten til en S-borgmester. V skal dog ud at finde en ny spids, da

Dorte Nybjerg netop har trukket sig. Både S og V mistede pladser ved sidste valg, hvor byrådet i øvrigt også skrumpede fra 27 til 25 pladser: S fra 8 til 6 og V fra 9 til 7.

I **FREDERICIA** er Jacob Bjerregaard (S) i gang med sin første periode og er blevet udpeget igen. Ved KV13 gik S markant frem fra 6 til 10 pladser i det 21 mand store byråd. Hovedudfordrer er Venstre, der har hentet Peder Tind ind udefra som spids foran Kenny Bruun Olesen, der i en kort periode i 2013-2014 var borg-

mester efter det turbulente forløb, da en presset Thomas Banke måtte forlade posten.

I **MIDDELFART** har Steen Dahlstrøm (S) længe selv meldt sig klar til at fortsætte og har nu også fået partiets opbakning som spids. Den længstsiddende borgmester, der når at fylde 66 år inden valget, kommer op imod Venstres nyvalgte Regitze Tilma. S og V bevarede ved KV13 begge deres mandattal på henholdsvis 11 og 6 ud af 25.

I **ROSKILDE** har borgmester Joy Mogensen (S) på

Twitter netop introduceret et hashtag - #TryghedNytænkningStolthed - som næppe får den store udbredelse, men blev opfundet til lejligheden, efter hun blev genvalgt som spids. S gik ved KV13 her frem fra 10 til 13 ud af 31 pladser, og hendes største udfordrer må nok blive Venstres gruppeformand og spids Bent Jørgensen, der står øverst ligesom ved KV13, hvor V gik frem fra 7 til 9.

Sociale medier er omfattet af samme regler som andre ytringsfora

Justitsministeriet har opdateret den gamle vejledning om offentligt ansattes ytringsfrihed.

o vejledning

Af Knud Abildtrup
knud@dknyt.dk

At sociale medier også er omfattet af helt de samme regler som andre ytringer, er noget af det, man kan forvisse sig om i Justitsministeriets nyopdaterede vejledning om offentligt ansattes ytringsfrihed.

Iagttagelsen kommer fra

FTF-formand Bente Sorgenfrey, der hæfter sig ved, at den nye vejledning præciserer, at grundlovens beskyttelse af ytringsfriheden også omfatter sociale medier som for eksempel Facebook og Twitter:

- Mange er særlig usikre på deres ytringsfrihed i forhold til de sociale medier, fordi de opfattes som platforme af mere privat karakter. Det er godt, at vejledningen nu slår fast, at sociale medier er omfattet af helt de samme regler som andre ytringsfora, siger Bente Sorgenfrey i en kom-

mentar.

Fra Justitsministeriets side præsenteres den nyopdaterede vejledning således: 'Offentligt ansatte har i dag en udstrakt ytringsfrihed, men der er behov for at højne kendskabet til reglerne om offentligt ansattes ytringsfrihed hos både ansatte og ledere i det offentlige'.

'Regeringen besluttede i april 2016 at styrke oplysningsindsatsen om offentligt ansattes ytringsfrihed på baggrund af en betænkning fra et ekspertudvalg. Nu udgiver Justitsministeriet en vejled-

ning om offentligt ansattes ytringsfrihed, for at både ansatte og ledere i det offentlige er klar over omfanget af de ansattes ret til at ytre sig. Der er tale om en revideret udgave af ministeriets vejledning fra 2006', hedder det.

Den nye vejledning findes i elektronisk form og vil derudover blive trykt i en folder, som udsendes til samtlige ministerier, KL, Danske Regioner og de faglige organisationer med henblik på distribution.

Den gamle blev ikke brugt

Som led i den styrkede oplysningsindsats vil Justitsministeriet i samarbejde med Moderniseringsstyrelsen derudover udarbejde et e-læringsforløb, som det er ambitionen alle ansatte og ledere i det offentlige skal have mulighed for at gennemføre.

"Vi må konstatere, at den gamle vejledning ikke er blevet brugt. Det skyldes især, at lederne ikke har påtaget sig deres del af opgaven med at udbrede kendskabet til den."

Bente Sorgenfrey, FTF-formand

Forløbet vil på baggrund af blandt andet cases ruste ansatte og ledere til bedre at håndtere problemstillinger vedrørende ytringsfrihed. Forløbet forventes at være klar i foråret 2017.

KL, Danske Regioner og de faglige organisationer vil også sætte fokus på emnet gennem blandt andet gå-hjemmøder, netværksmøder, ny-

hedsbreve og uddannelsesstiletter.

- Den nye vejledning er et godt redskab i forhold til at udbrede kendskabet til reglerne for ansattes ytringsfrihed. Men den er ikke nogen mirakelkur i sig selv! Det er helt afgørende, at arbejdsgeverne denne gang påtager sig et ansvar for at få den udbredt ude på arbejdspladserne. Ellers ender den med at samle støv på hylderne ligesom den gamle vejledning, siger Bente Sorgenfrey, der peger på, at de offentlige arbejdspladser aldrig rigtig fik taget den gamle vejledning til sig.

- Vi må konstatere, at den gamle vejledning ikke er blevet brugt. Det skyldes især, at lederne ikke har påtaget sig deres del af opgaven med at udbrede kendskabet til den.

Fra visionær bykonge til falleret fange

Peter Brixtofte var på mange måder en atypisk borgmester. En enerådig bykonge, i perioder med et tydeligt alkoholproblem, men også en mand, hvis utraditionelle metoder siden er blevet kopieret i resten af landet.

o nekrolog

Af Susanne Sayers
susanne@kommunen.dk

Da Peter Brixtofte døde forleden, var det ikke kun danske aviser, som bragte en nekrolog. Tyrkiske aviser gjorde det samme.

“Peter Brixtofte sørgede for computere til tyrkiske børn i Farum, hvor mange tyrkere bor, og han bidrog betragteligt til deres uddannelse. Han sendte ældre pensionister til Tyrkiet på ferie, og på Farums fodboldstadion er der en særlig plads til Fatih Terim (tyrkisk landsholdstræner, red.) og det tyrkiske landshold.”

Sådan mindedes avisen Aydinlik blandt andet Peter Brixtofte, en af de få borgmestre i Danmark som kunne betegnes som bykonge, uden at det blev en kliché. Og den tyrkiske omtale fortæller i al sin korthed noget centralt om Farum-borgmesteren: Respekt for borgere med indvandrerbaggrund, utraditionelle metoder og kærlighed til sporten.

Farum Boldklub rykkede i 2002 op i Superligaen. En rørt Peter Brixtofte, der nærrede en enorm kærlighed til sporten, jublede med spillerne.
Foto: Kim Nielsen

I en kommune, hvor der blev talt 75 sprog, og hvor mennesker med flygtninge- og indvandrerbaggrund udgjorde op mod 20 procent af indbyggerne, blev Brixtofte kendt for på én gang at være

kontant i sin tilgang til de mange nationaliteter, men samtidig udvise respekt for forskellighederne. Brixtofte var ægte liberal, og ideer om tørklædeforbud, 24-års-reglen og mere i samme afdeling var ham inderligt imod. Borgerne i Farum nød godt

af en lav skatteprocent og et højt serviceniveau. Til gengæld blev der stillet krav. Kommunen blev den første i landet til at sprede børn med etnisk minoritetsbaggrund ud på alle folkeskoler. Det skete i samarbejde med indvandrerforeningerne, som

var bekymrede for, at deres børn ellers ikke ville møde etnisk danske børn i deres uddannelse, fordi de fleste boede i den store almene bebyggelse Farum Midtpunkt.

Det tætte samarbejde med det lokale erhvervsliv gjorde det muligt at få ledige hurtigt i enten aktivering eller løntilskudsjob, og kommunen indførte 48-timers-jobgaranti. I Farum var filosofien, at ledige, hvis eneste problem var arbejdsløshed, skulle have et job og blive selvforsørgende. De var ikke sociale tilfælde.

Sat sig spor i regler

Farums aktiveringsordning for arbejdsløse blev både rost og affærdiget som slave- og tvangsarbejde i glittet PR-indpakning, men arven fra Farum har sat sig spor i de nuværende kontanthjælpsregler i alle kommuner.

Det er næppe mange, som husker, at Brixtofte var skatteminister i Schlüter-regeringen, men sig ‘Farum’, og de fleste tilføjer ‘Peter Brixtofte’. Sankt Petersborg kaldte Politikens ATS på et tidspunkt byen. Det var, mens Brixtofte nærmest kunne gå på vandet, og ledende venstrepolitikere havde travlt med at rose borgmesteren for hans visionære måde at styre sin kommune på.

Det var svært at være modstander af Brixtofte, som i slutningen af 90’erne efter mere end 10 år som borgmester ifølge kritikerne var blevet mere og mere enerådig, formentlig godt hjulpet på vej af et alkoholproblem, der blev tydeligt efterhånden.

I 2002 begyndte nedturen for alvor, da BT’s afsløringer af et massivt overforbrug blev begyndelsen på Farumsagen, der endte med fængsel og siden med, at Brixtofte blev kendt uværdig til politiske embeder. Og det, der før var blevet kaldt en mønsterkommune med kreative løsninger, blev sat under administration. I dag findes den ikke længere. Furesø Kommune overtog Farum ved kommunalreformen.

Selv godtog Brixtofte aldrig udfaldet af retssagen, som tog hårdt på ham. I Farum huskes han af mange stadig med respekt trods de trængsler, hans måde at drive kommunen på medførte: ”Du gjorde en stor indsats og ikke for egen vindings skyld, men fordi du troede på udviklingen,” lyder et af flere rosende mindeord fra en borger på eb.dk.

DKJOB

Se alle aktuelle stillinger på www.dknyt.dk/stillinger

Afdelingsleder til miljøområdet i Teknik og Miljø, Haderslev Kommune

Over et par år har Haderslev Kommune lavet et tigerspring i Dansk Industris Erhvervsklimaanalyse. Vil du være med?
Ansøgningsfrist: 07/12/2016

Chef for læring, kultur og fritid, Middelfart Kommune

Middelfart Kommune har oprettet en ny stilling som Chef for læring, kultur og fritid. Stillingen er placeret i Børn – Unge og Fritidsforvaltningen.
Ansøgningsfrist: 19/11/2016

Kultur- og fritidschef, Solrød Kommune

Er du visionær, og har du blik for tendenser og udviklingsmuligheder på kultur- og fritidsområdet?
Ansøgningsfrist: 28/11/2016

Specialkonsulent til Finans og Regnskab, Frederikssund Kommune

Frederikssund Kommune søger specialkonsulent, der skal medvirke til fortsat at sikre et stabilt fundament for kommunens økonomistyring og regnskabsflæggelse.
Ansøgningsfrist: 18/11/2016

Chef for Produktion, Forskning og Innovation, Region Sjælland

Søger du udfordringer som leder, og er din spidskompetence indenfor sundhedsdata?
Ansøgningsfrist: 24/11/2016

Juridisk konsulent til Center for Børn og Familie, Slagelse Kommune

Vil du være med til at styrke og udvikle myndighedsarbejdet på det specialiserede børne- og unge-område i Slagelse Kommune?
Ansøgningsfrist: 17/11/2016

Politisk chefkonsulent, Dansk Sygeplejeråd

Brænder du for at understøtte politiske dagsordener og betjene det politiske niveau? Har du lyst til at medvirke til, at DSR er en aktiv og toneangivende aktør på det sundhedspolitiske område?
Ansøgningsfrist: 23/11/2016

Udviklingskonsulent på Sundhedsområdet, Skive Kommune

Under overskriften ”Det nære sundhedsvæsen” har kommunerne gennem de seneste år løbende udviklet og udvidet deres sundhedstilbud.
Ansøgningsfrist: 15/11/2016

Kommunaldirektør, Rødovre Kommune

Et spændende job med gode muligheder for indflydelse på virkeliggørelsen af Rødovres aktuelle byudvikling og vækst dagsorden.
Ansøgningsfrist: 23/11/2016

DI advarer kommuner mod at hjemtage i blinde

Flere kommuner hjemtager opgaver uden først at sende dem i udbud, vurderer Dansk Industri. Dermed risikerer kommunerne ifølge erhvervsorganisationen at tage opgaver hjem, der kan udføres billigere og bedre af private.

KOMMUNEN undersøger

• genudbud

Af Frederik Buhl Kristensen og Johan Moe Fejerskov
red@kommunen.dk

Vi kan klare opgaven bedre og billigere selv. Sådan lyder argumentet fra flere af de kommuner, som overfor *Kommunen* svarer, at de har hjemtaget minimum én opgave siden 2014.

Men Dansk Industri (DI) frygter, at svaret dækker over manglende viden hos kommunerne. For hvis kommunen har hjemtaget opgaven

fra en privat leverandør uden først at sende den i kontroludbud, ved kommunerne reelt set ikke, om de kan klare opgaven bedst og billigst selv.

- Kommuner kan måske nogle gange have indtryk af, at noget fungerer dårligt hos en privat leverandør, og at kommunens egne enheder kan gøre det billigere og bedre selv. Derfor hjemtager man opgaven uden egentlig at lave et genudbud, hvor kommunen selv kan byde, siger branchedirektør i DI Mette Rose Skaksen og tilføjer:

- Jeg vil gerne advare mod, at kommunerne hjemtager uden at have undersøgt markedet ordentligt.

Mere fokus på kvalitet

Ifølge en rundspørge, som *Kommunen* har sendt til alle

landets 98 kommunaldirektører, og som 65 kommuner har besvaret, har mere end 1 ud af 4 kommuner hjemtaget mindst én opgave siden 2014 - og flere af kommunerne svarer, at de i dag udfører opgaven bedre og billigere selv.

Det får dog ikke DI til at anbefale kommunerne at sætte farten ned ved udlicitering. Derimod skal kommunerne blive bedre til at fokusere på kvaliteten i udbuddene og ikke altid være forhippede på at købe den absolut billigste løsning.

- Det er vores opfattelse, at kommunerne ofte udliciterer i forbindelse med spareøvelser og har meget fokus på en mulig besparelse. Vi vil gerne opfordre til, at de fremadrettet har mere fokus på kvalitet. Kommunerne skal lade de private leverandører konkurrere både på pris og kvalitetsmæssige kriterier for at opnå det bedste resultat, siger Mette Rose Skaksen.

KL: Det gør vi allerede

Hos KL mener man derimod ikke, at der er behov for nye regler, som sikrer, at kommunerne genudbyder opgaver, inden de hjemtager.

- De enkelte svar fra kommunerne i undersøgelsen viser, at når de endelig hjemtager opgaver, ligger der en lang række bredere økonomiske

og faglige vurderinger bag, siger Susanne Nørlund Munk, specialkonsulent i KL's Økonomiske Sekretariat.

Hun hæfter sig desuden ved, at hjemtagning ifølge undersøgelsen trods alt sker i en relativt lille skala.

- Det må være udtryk for, at kommunerne i overvejende grad laver et nyt udbud i halen af udløbne kontrakter. Ellers ville tallene jo være meget større, siger Susanne Nørlund Munk.

"Vi er nødt til at stole på, at når virksomhederne afgiver en tilbudspris, kan de også levere til den pris."

Susanne Nørlund Munk, KL

Derfor giver hun heller ikke meget for argumentet om, at kommunerne er for dårlige til at fokusere på kvalitet i deres udbud.

- Kommunerne er underlagt et stort økonomisk pres, og derfor er det også helt nødvendigt, at de fokuserer på omkostningerne, når der indgås en kontrakt med private. Man kan jo godt stille høje krav til kvaliteten og samtidig lade virksomhederne konkurrere om, hvem der kan levere den bedste kvalitet til den bedste pris, siger hun.

Vi har set mange tilfælde, hvor virksomheder er gået konkurs, fordi de har underbudt hinanden. Er det ikke sket, fordi kommunerne har fokuseret for meget på prisen?

- Vi er nødt til at stole på, at når virksomhederne afgiver en tilbudspris, kan de også levere til den pris. Og generelt har kommunerne jo et tæt og godt samarbejde med de private virksomheder.

ANTAL KOMMUNER SOM HAR HJEMTAGET OPGAVER SIDEN 1. JANUAR 2014

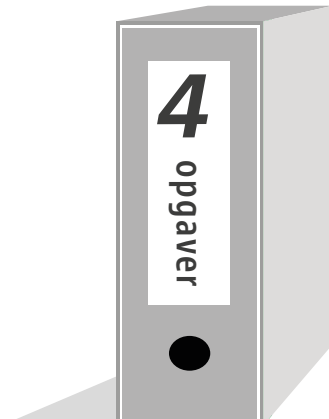
14
KOMMUNER

2
KOMMUNER

2
KOMMUNER

1
KOMMUNE
(AARHUS)

1

KOMMUNE
(KØBENHAVN)

» Se præcis, hvor mange og hvilke typer opgaver kommunerne har hjemtaget, på www.kommunen.dk/undersogelser

København forvandlede kantine til træningsbane for kontanthjælpsmodtagere

De fleste kommuner hjemtager opgaver for at få bedre kvalitet til lavere pris, men hjemtagning kan også ske med helt andre mål i sigte. København hjemtog kantine-driften i jobcentret for at skabe rummelighed.

o forsøg

Af Frederik Buhl Kristensen og Johan Moe Fejerskov
red@kommunen.dk

Da Maria Bødker Boje var på udkig efter flere virksomheder, som Center for Jobindsats i Københavns Kommune kunne samarbejde med, kom jobcenterchefen i tanker om den kantine, hun spiser frokost i hver uge. Hvorfor ikke lade kantine i jobcentret fungere som træningsplads for de kontanthjælpsmodtagere, som centret hjælper til daglig?

Det fik Center for Jobindsats til i juli at opsigte kontrakten med Fazer, som stod for driften af medarbejderkantine.

- Ved at hjemtage driften fik vi mere rummelighed til også at tage os af de borgere, der er allerlængst væk fra arbejdsmarkedet. Det ville en professionel virksomhed, som også

- Kantineprojektet var et forsøg på at tage noget af den medicin, vi selv prædiker til virksomheder, om et rummeligt arbejdsmarked, lyder det fra jobcenterchef Maria Bødker Boje.

Foto: Jakob Ehrbahn / Polfoto

skal tænke på profit, have svært ved, siger Maria Bødker Boje og tilføjer:

- Normalt laver vi værkstedstræning for dem, som ikke er klar til at starte i en virksomhed. Det her er et for-

søg på at lave en træningsbane, der er tættere på det rigtige arbejdsmarked.

Center for Jobindsats er et af fire jobcentre i Københavns Kommune og varetager beskæftigelsesindsatsen for

omkring 15.000 aktivitetsparate københavnere over 30. Det gør centret blandt andet ved at finde aktivitetstilbud i virksomheder.

- Kantineprojektet var et forsøg på at tage noget af den

medicin, vi selv prædiker til virksomheder om et rummeligt arbejdsmarked, siger Maria Bødker Boje.

Øvelsen koster ifølge jobcenterchefen ikke flere penge, fordi de nye kantine-

"Ved at hjemtage driften fik vi mere rummelighed til også at tage os af de borgere, der er allerlængst væk fra arbejdsmarkedet. Det ville en professionel virksomhed, som også skal tænke på profit, have svært ved."

Maria Bødker Boje, Københavns Kommune

medarbejdere modtager kontanthjælp som en del af aktivitetsforløbet. Til gengæld har det givet flere udsving i kvaliteten, at det nu ikke kun er professionelle, der står bag gryderne.

- Men jeg synes, at charmen og formålet overlever, at det nogle gange er en anelse mere ustabil, siger hun.

Københavns Kommune har siden 2014 hjemtaget 12 kommunale opgaver, heriblandt rengøring, lønanvisning og anlægs- og driftsopgaver. o

Seks kommunalordførere svarer: Hvad mener du om hjemtagning?

Finn Sørensen
Enhedslisten

Det er en myte, at det generelt skulle være bedre og billigere at overdrage offentlige opgaver til private. Det er ikke dokumenteret. Det modsatte er ofte tilfældet, og det er logisk, for den private virksomhed skal have profit, det skal det offentlige ikke. Derfor er det helt naturligt, at flere kommuner vælger at hjemtage opgaver, hvilket også giver forsyningssikkerheden. Derfor skal vi have afskaffet al privatiseringstvung over for kommunerne (for eksempel såkaldte fritvalgsordninger) og stoppet regeringens pres for øget udlicitering, OPP-samarbejde med mere.

Andreas Steenberg
Det Radikale Venstre

Hos Radikale Venstre tænker vi mest på mennesker - de borgere som skal modtage en ydelse. Hvis man hjemtager, fordi noget ikke virker, så OK med det. Andre gange kan det være klogt at teste markedet, få noget bedre og skabe innovation. Der er ikke en fast formel.

Susanne Eilersen
Dansk Folkeparti

I Dansk Folkeparti er vi ikke imod private udbydere i kommunen; det er sundt for et system at blive udfordret. Men vi kan være bekymret på de bløde borgernære områder. Også set i lyset af de konkurrencer, der har været på plejeområdet, hvor borgere har stået uden hjælp, og af, at prisen har været så lav, at firmaerne ikke har haft råd til at ansætte faglærte medarbejdere. Kommunerne skal være bedre til at fokusere på robusthed og mindre på økonomi i deres udbudsmateriale.

Carl Holst
Venstre

Det er op til den enkelte kommune, om den vil hjemtage en opgave. Men det er vigtigt at skabe de bedst mulige rammer for at inddrage private leverandører på en god og holdbar måde og på den måde forebygge hjemtagning. Kammeradvokaten har eksempelvis fremlagt forslag til at forebygge konkurrencer, som kommunerne kan lade sig inspirere af. Venstre er generelt tilhænger af konkurrenceudsættelse og inddragelse af private aktører. Derfor vil vi i 2017 blandt andet fremlægge en plan for øget brug af konkurrenceudsættelse med konkrete måltal.

Kirsten Normann Andersen
SF

Kommunerne har forsyningspligt og skal hjemtage opgaver, når en privat leverandør kapitulerer. Jeg tror ofte, at besparelspotentialet ved udlicitering er opreklameret. Lønbudgettet er den store omkostning, og det reguleres kun ved hjælp af lavere løn eller højere arbejdstempo. Jeg tror, at det er gået op for kommunerne, at de mister fleksibilitet ved udlicitering. Kontrakter definerer opgaver, der skal løses, men undervejs kan der vise sig behov for at løse opgaverne på en anden måde. Der er derfor et potentiale i udvikling af kommunal ledelse i stedet.

Merete Riisager
Liberal Alliance

Liberal Alliance mener, at hvis en offentlig serviceopgave kan varetages af private med god kvalitet og til en favorabel pris, så skal private gøre det. Kommunerne skal ikke konkurrere med og underbyde øvrige aktører for skattekrone. Kan en anlægsgartner løse opgaven lige så billigt og godt som Vej&Park i en given kommune, så skal anlægsgartneren have opgaven. Det er ikke et mål i sig selv, at en kommune skal løse så mange opgaver som muligt. Kvalitet og pris skal være i orden med skatteborgernes penge for øje.

Morgendagens meningsdannere

Af Victor Boysen

TRUMP ER IKKE ALENE

Efter to ugers præsidentvalgkamp i USA er jeg ikke i tvivl. Donald Trump er mere end en person. Donald Trump er en verdensomspændende bevægelse, der kæmper for den jævne mand på gaden og imod det politiske system, som vi kender det. De konventionelle politikere skal oppe sig, hvis de skal have en chance for valg i fremtiden.

Havde Trump bare været en døgnflue, der som en myg blev kvast af de amerikanske republikanere og vælgere - så havde han været ligegyldig. Men Trump er ikke et ”5 minutes of fame”-fænomen. Millioner af mennesker har kunnet se sig selv i hans politik både inden- og udenfor de amerikanske landegrænser. Derfor er der al mulig grund til at være bekymret for, om Trump er prototypen på fremtidens politiker.

Trump's mest nævneværdige (og skræmmende) evne er, at han kan få mennesker til at føle sig set og hørt som aldrig før. Jeg har til et såkaldt rally i Virginia med egne øjne set Trump forføre tusindvis af mennesker, der gengældte hans verbale lussinger til gud og hvermand med drabelige jubelråb som ”lock her up” og ”build that wall”.

Selvom der utvivlsomt findes en outreret sjæl eller to blandt Trumps støtter, er langt størstedelen helt almindelige mennesker med helt almindelige problemer. Bygningsarbejderen i det sydlige Virginia, der har mistet sit arbejde til en maskine. Politibetjenten i Texas, der er bekymret over tilstrømningen af illegale indvandrere. Butiksassistenten i Oklahoma, der har mistet tilliden til, at hendes liv bliver bedre, samtidig med, at den politiske elite ugentlig modtager kampagnedonationer i den helt store millionklasse.

Og Trump er ikke den eneste, der har formået at samle helt almindelige borgere op, der føler sig svigtet af de etablerede politikere. Marine Le Pen i Frankrig, Nigel Farage i England - ja, selv i Danmark er populismen for opadgående. Med en utvetydig overskriftspolitik tager populisternes folk i hånden og hjælper dem til at gøre op med systemet.

Hvis ikke de etablerede politikere finder på noget, står vi overfor en transformation af det vestlige demokrati, som jeg ikke er sikker på er til det gode.

Det vil være en start, hvis politikere bliver bedre til at tale, så folk kan forstå dem. Lovforslag behøver ikke kunne skrives i et tweet på 140 tegn. Men det nytter heller ikke, at man skal have en ph.d.-grad i statskundskab, før man for alvor er på bølgelængde med de folkevalgte.

En helhjertet strategi for, hvordan man binder land og by sammen, vil også gøre underværker. I en dansk kontekst er investeringer i tog og busser, støtte til det lokale erhvervsliv og bedre mobildækning i udkantssområder oplagte initiativer.

Vigtigst af alt skal vi bekæmpe populisme med uddannelse. Hvis vi har verdens bedste skoler og undervisere, kan vi give alle danskere mulighed for at skabe deres egen fremtid, uanset hvilken baggrund de travrer rundt med. Det vil gøre det sværere for populisternes at mobilisere støtte.

Uanset hvad må vi ikke undervurdere den bevægelse, der med Donald Trump i spidsen har udfordret spillereglerne for global politik. Bekymringerne skal tages alvorligt og handlingerne være velovervejede, hvis ikke populisternes skal vinde.

» Kommenter klummen på kommunen.dk

Victor Boysen er formand for Radikal Ungdom

organisation

Mange kommuner har brugt mange ressourcer og møder på at formulere overordnede abstrakte strategier om at skabe sundhed på tværs – men det kniber ofte med implementeringen, fortæller ny ph.d. Foto: Kim Agersten / Polfoto

Sundhed på tværs bliver ofte ved snakken

Flere kommuner har urealistiske forventninger om samarbejde på tværs af forvaltninger, når det gælder sundhedsfremme og forebyggelse. Det viser en ph.d.-afhandling, der bygger på en undersøgelse om ti kommuners arbejde med 'Sundhed på Tværs'.

samarbejde

Af Iben Augustsen
iben@kommunen.dk

I arbejdet med at fremme sundhed og forebygge sygdom blandt borgerne tager mange kommuner det for givet, at samarbejde på tværs af forvaltninger er vejen frem. Teknik- og planforvaltningen kan skabe cykelstier og byrum med plads til motion, børn- og ungeområdet har indflydelse på madordning og colaautomater på skolerne, og beskæftigelses- og socialforvaltningen har kontakten med udsatte borgere.

Ideen med sundhed på tværs er, at sundhed tænkes ind i alle forvaltninger, men det er nemmere sagt end gjort.

En ny ph.d.-afhandling om området konkluderer blandt andet, at mange kommuner ikke når frem til at implementere konkrete indsatser, fordi det er komplekst at få forvaltninger til at spille sammen, og ambitionerne ofte er for høje. Man vil for meget, prioriterer ikke, og der er meget langt fra de overordnede strategier og intentioner til praksis.

- Mange kommuner forventer, at tværgående samarbejde

de om sundhedsfremme og forebyggelse både skaber større effektivitet, giver mere for pengene, udnytter kompetencer bedre og sikrer velfærdssydler for fremtiden. De tror, de kan få hele pakken, men i praksis kan de ikke leve op til det, fortæller Ditte Heering Holt, cand.scient. soc. og forfatter til ph.d.-en.

- Der er brug for, at kommunerne får et mere realistisk syn på, hvad de vil, og hvordan de vil skabe sundhed på tværs af forvaltninger. Jeg synes ikke, der er nok kritisk stillingtagen til, om tværgående samarbejde altid er det rigtige, forklarer hun.

Implementering halter

En af de ti kommuner er Holbæk Kommune. Her kan Morten Bundgaard, leder af Folkesundhed, ikke se, hvordan kommunerne skal løse sundhedsproblemerne uden at arbejde på tværs af forvaltninger, men han er enig i flere af afhandlingens konklusioner.

- Vi er nødt til at involvere de store fagområder, der har borgerkontakten. Jeg ser ingen anden udvej, men det er en enorm udfordring at implementere det, siger Morten Bundgaard.

Ifølge Ditte Heering Holts ph.d.-afhandling har mange kommuner brugt mange ressourcer og møder på at formulere overordnede abstrakte strategier om at skabe sundhed på tværs, og ofte kommer de ikke i mål med konkrete indsatser.

- Det har været gennemgående i stort set alle mine interview, at uafhængigt af, hvor vellykket et tværgående samarbejde de har haft på ledelsesniveau eller administrativt niveau, så er der som

”Vi er nødt til at involvere de store fagområder, der har borgerkontakten. Jeg ser ingen anden udvej, men det er en enorm udfordring at implementere det.”

Morten Bundgaard, leder af Folkesundhed, Holbæk

regel rigtig lang vej til implementeringen i praksis, siger Ditte Heering Holt.

Morten Bundgaard mener også, at det nu gælder om at komme væk fra abstrakte diskussioner og i stedet sætte sig realistiske mål og koncentrere sig om konkrete implementeringer, hvor det er muligt. Men som han ser det, er der to hovedudfordringer. Der er behov for at afsætte ressourcer til at opbygge relationerne på tværs af forvaltningerne. Desuden står sundhed ikke højt på mange kommuners dagsorden og nedprioriteres derfor af kerneforvaltningerne. Holbæk Kommune måtte for eksempel opgive at indføre skolemadordning, selvom det blev besluttet strategisk som en vigtig indsats i forhold til overvægtige børn.

- Lige nu er folkeskoleområdet i Holbæk Kommune ikke klar til at indgå i forkromede strategier om sundhed. De har travlt med kerneopgaven, påpeger han og ser en udfordring i at arbejde for, at sundhedsdagsordenen ikke forsvinder helt og bliver noget meget diffust.

Tænk forfra: Hvad har vi gang i ...? Hvad nu hvis ...? Kunne vi ikke ...?

De offentlige opgaver bliver stadig større og mere komplekse at løse. Samtidig bliver presset på velfærden og behovet for effektivisering på tværs af den offentlige sektor næppe mindre. Kommunen inviterer en række forskere, eksperter og praktikere til at levere deres bud på, hvordan vi kan finde nye veje til varig velfærd.

NYE VEJE

Pia Gjellerup

Leder af Center for Offentlig Innovation (COI)

Gode, gennemprøvede arbejdsgange er vigtige, når det offentlige skal betjene borgere og virksomheder. De øger muligheden for, at den enkelte borger og den enkelte virksomhed bliver behandlet på samme måde - med den nødvendige tilpasning, som får løsningen til at være bedst mulig for den enkelte. Rutiner gør os også effektive. Vi ved, hvad vi skal gøre, vore kolleger og samarbejdspartnere, som ofte deltager i løsningen, ved, hvad de kan forvente, og hvordan deres bidrag passer til den samlede løsning.

Der er således meget godt at sige om rutiner. For medarbejderne i det offentlige bliver det aldrig kedeligt, for hver eneste opgave er lige lidt anderledes, fordi borgere og virksomheder nu engang er forskellige. Der bliver altså masser af inspiration i løbet af dagen, selvom mange af opgaveløsningerne ligner hinanden på det overordnede plan.

Noget nyt, der skaber værdi

Men nogle rutiner slipper efterhånden det gode greb om opgaveløsningen. Ofte fordi opgaven er blevet anderledes over tid, uden at vi har fået justeret løsningen til denne forandring. Når nogen tid er gået, kan løsningen leve sit eget liv, uden at mange tænker over det, for det har faktisk været en udmærket løsning - engang. Hvis man tænkte forfra, ville man studse og indse, at man er i gang med at løse et problem, der slet ikke mere er det væsentligste, eller at løsningen ikke mere er så kvalificeret, for omverdenen har udviklet sig siden.

Det er her, der er brug for innovation. Hvad nu, hvis ...? Kunne man ikke i stedet for ...? Hvad er det egentlig, vi har gang i? Sådanne spørgsmål inspirerer ofte til at tænke forfra. Svarene kan bane vej for helt andre typer af løsninger og nogle gange nye løsninger på det, som opgaven har udviklet sig til.

Når helt nye eller væsentligt ændrede måder at forbedre arbejdspladsens aktiviteter og resultater på har skabt værdi i form af forbedret kvalitet, forøget effektivitet, forøget medarbejdertilfredshed (og/eller større inddragelse af borgerne, har vi at gøre med en innovation. Innovation er ikke at tænke på eller tale om - det er at gøre noget nyt, der skaber værdi. Det behøver ikke at være en revolution; det kan sagtens være mindre vidtgående, og det kan også sagtens være noget, som andre har prøvet. Det er en innovation på arbejdspladsen, hvis det er nyt i den organisation. Sådan er tre ud af fire innovationer i det offentlige kommet til verden - ved inspiration eller ligefrem kopiering af andres værdifulde løsninger.

Ildsjæle bliver trætte af slæbet

Hvordan kan organisationer gøre sig bedre rustet til at skabe innovationer - eller til at genbruge andres innovationer? Man kan lide på, at der nok er nogle ildsjæle i organisationen, der finder på. Og som er så tilstrækkelig vedholdende, at de uden at få vedtaget dette eller hint som en ny arbejdsgang bare stille og roligt udvikler tanken og omsætter den til en god og effektiv løsning. Den slags sker heldigvis hele tiden, fordi mange offentligt ansatte er opta-

"Hvis man tænkte forfra, ville man studse og indse, at man er i gang med at løse et problem, der slet ikke mere er det væsentligste, eller at løsningen ikke mere er så kvalificeret, for omverdenen har udviklet sig siden. Det er her, der er brug for innovation."

get af at levere det bedste, de kan. Men det er ikke ambitiøst af en organisation at lade det blive derved, og ildsjælene bliver også trætte af slæbet, som tit sker "under radaren".

Nogle organisationer går heldigvis videre. De ved, at evnen til at udfordre og finde nye og bedre løsninger vil blive styrket ved, at der er en større kapacitet til at skabe, rumme og gennemføre forandringerne. Derfor er mange medarbejdere blevet mødt med efteruddannelse, der styrker deres muligheder for at være en positiv del af forandringerne. Mange arbejdspladser har også systematiseret arbejdet ved at ansætte medarbejdere, der har særlige kompetencer til at understøtte innovationsprocesser og få dem i havn på en god måde, så værdien kan realiseres. Mange ledere har sat sig selv i spidsen for at udvikle innovationsarbejdet. På den måde får de mulighed for at engagere det store flertal af medarbejderne lige fra ildsjælene, der kommer over radaren, til den lidt forbeholdne kollega, der alligevel prøver at tage chancen. Sådanne indsatser kan skabe en innovativ kultur på arbejdspladsen.

Ingen facitliste

Der er mange bidrag til de organisatoriske rammer for innovation. De første mere håndfaste organisatoriske spor så dagens lys for omkring syv-otte år siden. Her vedtog de første kommuner, regioner og ministerier en innovationsstrategi. I dag er det omkring hver anden af disse organisationer, der har en innovationsstrategi - ja, seks ud af ti, hvis man også tæller dem med, som har en strategi på vej.

En tilsvarende udvikling ses, når det handler om etablering af en central innovationsenhed,

hvorfra man understøtter og kvalificerer innovationsarbejdet overalt i organisationen. Fire ud af ti kommuner, regioner og ministerier har en innovationsenhed. Den samme andel har en innovationspulje, som indgår i finansieringen af innovationsarbejdet.

Det er karakteristisk, at der ved flertallet af strategiske satsninger på innovationsarbejde i dag er en politisk beslutning bag. Politikerne spiller en nøglerolle, når nye veje skal afprøves, og når der skal tages ansvar for noget, der ikke er færdige svar på.

Det er også karakteristisk, at der er mange forskellige metoder til at styrke innovationsarbejdet. Forskningen kan ikke give os opskriften på, hvad der er den ideelle måde at indrette sig på. Nogle gange ville det være rart med en facitliste, men det er nok så værdifuldt - og det passer godt til innovation - at den enkelte organisation søger efter den løsning, der passer bedst til netop den organisation. Det skal ikke forhindre, at man skeler til hinanden for at finde værdifulde løsninger.

Anerkendelse og godt samarbejde

Organisation er ét - kultur noget andet! Man kan vedtage organisatoriske tiltag, mens det er meget sværere at skabe en kultur. Den skal udvikles og leves, så den er vævet ind i hverdagen hos både ledere og medarbejdere. Vi har i COI udviklet Innovationsbarometeret, som baserer sig på en statistik med svar fra 1.255 offentlige arbejdspladser. Her har vi spurgt til faktorer på arbejdspladsen, som kunne formodes at fremme en innovativ kultur: samarbejde på tværs, åbenhed overfor nye, usikre veje, læring af fejl, anerkendelse af idérige medarbejdere, genbrug af andres ideer, systematisk inddragelse af borgernes perspektiv samt aktiv sammenligning med andre arbejdspladser.

Det kan derfor dokumenteres, at jo flere af faktorerne, der rummes i arbejdspladsens kultur, jo større er sandsynligheden for, at arbejdspladsen er innovativ. Der er signifikante forskelle, men ikke dramatiske. Ikke overraskende er billedet mere tydeligt, når der ses på, hvordan organisationskulturen påvirker medarbejdernes tilbøjelighed til at iværksætte innovation. Når et moderat eller højt antal faktorer såsom godt samarbejde, risikovillighed, anerkendelse og åbenhed er til stede, er medarbejderne med til at iværksætte innovationer fire gange hyppigere, end når kun få eller ingen faktorer er til stede på arbejdspladsen.

Det er muligt at udvikle sin organisation og dens kultur, så den kan gribe de innovationer, der skal til for at skifte udslidte rutiner ud med nye, værdifulde løsninger. ●

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Susanne Eilersen** (DF)

FRIKOMMUNE-
FORSØG SKAL FØLGE
SERVICELOVENS
BESTEMMELSER

Regeringen har lige godkendt otte frikommune-netværk, der involverer i alt 44 kommuner. Hensigten med frikommuneforsøgene er at opnå viden og erfaringer, der kan være med til at forbedre opgaveløsninger og forenkle regler og bureaukrati, så kommunerne får en bedre service til flere borgere for de samme penge.

Denne gang er der meget fokus på det specialiserede socialområde. Et område, der både er administrativt og økonomisk tungt for kommunerne. Det er helt naturligt at se på, om man kan gøre tingene på en anden måde - om man kan fjerne bureaukratiske arbejdsgange, der ofte er langsommelige og løntunge.

Det, der kan bekymre mig i nogle af de foreløbige skitser til de nye frikommuneforsøg, som er indsendt til Social- og Indenrigsministeriet, er, at man i nogle tilfælde vil have lov til at tilsidesætte servicelovens bestemmelser.

Et af forsøgene går ud på, som der står i teksten, at udfordre de lovgivningsmæssige rammer for borgere med massive plejebehov ved at ”betinge indsatsen med, at den foregår på botilbud eller i plejehjem”.

Det vil så sige, at et ungt menneske, der bor i en af disse kommuner i frikommunenetværket og har behov for døgnovervågning grundet respirator eller andet, nu skal tvinges fra sin bolig for at kunne modtage hjælp. Et menneske, der har et privatliv som alle os andre og måske også et job at passe. Her er frikommune-tanken - og beføjelserne - gået alt for langt.

Et andet observati-onspunkt i ansøgningen er punktet om gli-dende overgang fra barn til voksen på det specialiserede social-område, hvor man ønsker at ændre på til-buddene til børn alle-rede fra 16-års-alderen i stedet for de nuvæ-rende 18 år.

Jeg medgiver, at over-gangen fra barn til vok-sen på det specialise-rede område langtfra fungerer optimalt alle steder. Men jeg kan også se uhensigtsmæs-sigheder ved dette for-søg.

Ofte er der knyttet mere støtte til barnet under børne-paragraf-ferne i form af medarbejdertid og andre ressourcer, end der er til voksne under voksen-paragrafferne. Det i sig selv er en problemstilling.

Dernæst er det som skrevet vigtigt, at børn under det specialiserede område løsriver sig og bliver voksne og selvstændige ud fra deres forudsætninger. Nu er det bare sådan, at børn, der er tilknyttet det specialiserede social-område, tit er senere udviklet, så det omvendt kan være mindre indgribende for barnet, hvis overgangen fra barn til voksen sker på et senere tidspunkt end det fyldte 18. år.

Der er andre punkter i ansøgningen, der giver mig pan-derynker og bekymringer for borgerens retssikkerhed. For hvor er den i alt dette?

Som jeg læser ansøgningen, vil Ankestyrelsens efterprø-velse skulle ske med udgangspunkt i forsøgshjemlen og ikke med udgangspunkt i gældende lovgivning under ser-vice-loven.

Det vil med andre ord sige, at en borger i forsøgskom-munen bliver ringere stillet i forhold til servicelovens bestemmelser - også med Ankestyrelsens briller - end en borger fra en kommune, der ikke er en del af forsøget, og derfor vurderes efter gældende lovgivning.

I Dansk Folkeparti vil vi have stort fokus på, at dette ikke sker, når de endelige ansøgninger skal godkendes. ●

Har du talt med

Hvordan taler man til unge? Det var et af emnerne på en EU-konference om offentlig kommunikation i Bruxelles. Gør man det rigtigt, er der nemlig basis for, at de både lytter og engagerer sig. *Kommunen* fik et bud fra tre eksperter.

● **generation y**

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

De er dovne, de er selvcentrerede, og de er umulige at slæbe ned i stemmeboksen. Til gengæld er de købestærke og selvstændige, og så har de en holdning til det meste - med tilhørende ironisk distance - naturligvis. De unge født mellem 1980 og 1995, de såkaldte millennials, skal lægge øre til meget om deres generation.

Men når det kommer til det med at stemme ved valghandlingen, taler talle-ne deres eget tydelige sprog: Ved kom-munalvalget i 2013 havde de 22-29-årige en valgdeltagelse på 54,5 procent, hvil-ket er næsten 30 procentpoint lavere end de midaldrendes valgdeltagelse.

Til europaparlamentsvalget året efter besluttede man sig fra Folketingets præ-sidiums side derfor for at gøre en ekstra indsats for at få de unge til at stemme. De sendte både sms'er ud og lancerede videoen Voteman i ugerne op til valgda-gen.

Men lige lidt hjalp det. Valgdeltagelsen blandt de 22-29-årige lå på 45 procent mod 56,3 procent for hele befolkningen. Voteman-videoen fik ganske vist de unge op af stolen, men kun hen til com-puteren for at skrive vrede Facebook-opdateringer om sexismen og vold.

Men hvad skal der så til, før de unge rej-ser sig og tager del i den demokratiske valghandling? *Kommunen* har talt med tre eksperter om, hvad der skal til, og hvor-for der alligevel er tale om en ekstremt politisk bevidst generation. ●

Om millennials

I 2020 vil halvdelen af den europæiske arbejdsstyrke bestå af såkaldte millennials. De unge omtales ofte som Generation Y eller Generation ME og er født mellem 1980 og 1995. De be-skrives ofte som 'digitale ind-fødte' og er vokset op i en så-kaldt zapper-kultur med mange valgmuligheder. Betegnelsen hæftes oftest på pengestærke unge forbrugere i storbyerne, ofte med socialliberale holdn-in-ger kombineret med politisk korrekthed.

Der skal personlige historier til, siger Irene Milleiro, kampagnedirektør i det enorme underskriftsunivers Change.org.

Foto: Committee of the Regions

**Irene Milleiros
bedste råd til at få
unge til at engagere
sig politisk**

☞ Den personlige historie kan få dig langt. De vil have ægte mennesker og tænder på historien om den lille mand, der bliver vred. Så hvis du har en mærke-sag, så fokuser på den.

☞ Hvis de unge skal engagere sig, skal der være tale om en lille stor ting i deres verden. Forstået på den måde, at det skal være konkrete ting, der skal ændres, som skriver sig ind i en stor sag. Det kan være at bekæmpe ned-læggelsen af deres busrute, fordi det også skriver sig ind i den store sag, der handler om at skære i den offentlige transport.

☞ Husk at køre kampagnen på mobile platforme og gennem e-mail. Dér får de notifikationer og holdes til ilden.

☞ Pas på med at kontrollere alting. Det står den her generati-on altså af på - på samme måde som ældre generationer står af på at miste kontrollen.

De selvoptagne unge

At unge er mobile og selvoptagne er Ire-ne Milleiros hovedbudskab, når hun taler om millennials. Men det er ikke nødvendigvis en dårlig ting, siger hun. Det er bare vigtigt, at de unge kan over-skue den opgave, de stiller sig selv over-for, og at det foregår med de redskaber, de selv er eksperter i, nemlig ved at engagere andre over sociale medier.

Hun fortæller blandt andet om en ung mand, som ville ændre de nationale test i USA. Han samlede 240.000 underskrif-ter ind over vores platform, men det var stadig ikke nok til at få undervisningsmi-nisteren i tale. Derfor sendte han en besked ud til 50 personer via Whatsapp - en online-sms-tjeneste. Dagen efter havde han haft 500.000 klik på sin

underskriftindsamling og fik derefter ministeren i tale.

- Den her generation vil gøre tingene på sin måde. Når man ser på politiske og offentlige hjemmesider, er de ofte enormt kedelige. Og ofte er de ikke engang responsive i forhold til at kunne ses på mobiltelefoner. Men er det virke-lig ikke muligt at gøre det både rigtigt og seriøst? spørger Irene Milleiro. ●

Irene Milleiro er kampagnedirektør for Change.org, hvor alle kan starte politiske underskriftsindsamlinger. Har tidligere arbejdet med kampagner for Oxfam.

en millennial i dag?

Giv de unge ejerskab over kampagnerne og tag dem med ind bag den politiske scene, siger Maria Freitas, der står bag Millennials Dialogue Project.

Foto: Committee of the Regions

Marias Freitas' bedste råd til at nå Millennials

☞ Millennials vil selv være en del af kampagnen. De vil inddrages og have ejerskab. Tag dem med ind bag den politiske scene og vis din dagligdag frem.

☞ Du møder millennials på de sociale medier, men de læser stadig magasiner, og de ser også stadig tv, dog ikke flow-tv, men Netflix og andre on-demand-tjenester.

☞ Det er en aktiv generation. Kultur er deres hovedinteresse. Politikere kan vinde deres hjerter, hvis de viser,

at politik kan være en sjov oplevelse, hvor den unge kan få indflydelse på forskellige måder.

☞ Millennials oplever, at politikere ikke lytter. Derfor er det vigtigt, at man fokuserer på at gøre sig til en tilgængelig person for de unge.

☞ De står helt af, når de kan mærke, at de ikke taler med politikeren, men med hans kampagnestab. De vil mærke, at der er et ægte menneske inde bag slipset og jakkesættet.

"De stoler ikke på politikerne"

Maria Freitas har skrevet pilotstudiet Millennials Dialogue Project om den europæiske millennial-generations engagement i politik. Hun mener, at de ældre generationers opfattelse af de unge som ikke-engagerede i politik er helt forkert.

- Det kunne ikke være længere fra sandheden. Grunden til, at de ikke engagerer sig i politik, er, at de simpelthen ikke stoler på de etablerede politikere. Samtidig føler de, at deres ønsker ikke bliver hørt af de karrieresøgende politikere.

Misforståelsen skyldes også, at millennials ikke er en del af den klassiske institutionelle politik, hvor man skal vælges til noget. Men det betyder ikke, at de ikke er engagerede.

- Faktisk er de enormt engagerede - uden at vide, at de selv er det. Mange angiver i vores undersøgelse, at de slet ikke interesserer sig for politik, men alligevel ved de godt, hvad deres politikere hedder, og hvilke roller de har. Og langt, langt de fleste af dem er klar til at stemme, hvis der er valg i morgen.

Maria Freitas fortæller samtidigt, at der er tale om en mere lykkelig generation end før, som er enormt kulturelt bevidste og interesserer sig for sundhedsvæ-

senet, beskæftigelsessektoren, lighed og fattigdomsbekæmpelse.

- Der er god grund til at være optimistisk. De unge vil gerne velfærdsstaten. Men der er meget, der skal gøres, hvis der skal bygges bro mellem politikere og de unge. De føler sig ikke hørt, og dermed føler de ikke, at de kan gøre noget for at ændre den verden, de er sat i. De vil høres, og de vil være med i beslutningstagningen.

Maria Freitas er policy advisor hos den progressive EU-tænk tank Foundation for European Progressive Studies (FEPS). Uddannet jurist.

Resultaterne fra undersøgelsen Millennials Dialogue Project vil blive offentliggjort næste måned ved en konference i Berlin.

Åben dialogen og træk de unge ind

- Vi er allesammen enige om, at millennials interesserer sig for politik. Men de er ikke interesserede i den måde, vi gør det på i dag. Jeg har otte forslag til at åbne dialogen og trække millennials ind i den politiske handling. For det her handler jo ikke kun om millennials, men om, at vi som institutioner også skal tilpasse os den befolkning, vi har med at gøre.

Natalie Rastoin har 20 års erfaring med at kommunikere til befolkningsgrupper. Spørger man hende, er der klart plads til forbedring, når politikere og officielle myndigheder skal kommunikere til unge millennials.

Natalie Rastoin er præsident for Ogilvy Group i Frankrig.

"I begyndelsen troede vi, at internettet skulle bruges til at debattere på. Men sådan virker det ikke. Internettet skal bruges som en platform til at skabe engagement udenfor skærmen."

Natalie Rastoin

Natalie Rastoins bedste råd til at nå Millennials

☞ Kommuniker ikke for millennials, men med dem. Politikere er gode til at møde borgerne op til et valg. Her gider de unge høre om politik. Så spred dialogen ud over hele valgperioden.

☞ Giv unge mulighed for at handle. Der er byer over hele Europa, som bygger platforme til at borgerinddrage. Hvorfor gør politikere, mindre kommuner og staten ikke også det?

☞ Drop debatten på nettet. I begyndelsen troede vi, at internettet skulle bruges til at debattere på. Men sådan virker det ikke. Internettet skal bruges som en platform til at skabe engagement udenfor skærmen.

☞ Vær vedkommende på sociale medier. Vi er ikke på sociale medier for at lade, som om vi er noget, som vi ikke er. Vi er der for at være vedkommende og skabe viden.

☞ Vær klar omkring, hvad du giver, og hvad du får. Millennials er ikke sikre på, at politikere er ærlige. Men man kan understrege det ved for eksempel at give data tilbage til borgerne. Det understreger en gennemsigtighed, som millennials ønsker sig.

☞ Udforsk nye metoder. Giv de unge noget nytænkning og drag dem med ind i udviklingen. Bliv bemærket. Se for eksempel på spanske Podemos, der har udgivet sit politiske program som et Ikea-katalog. Det er smukt og understreger, at der er tale om autentiske mennesker.

☞ Vær klar i mælet. Det skal altså være let at finde ud af, hvad vores politikere mener; ellers står de unge af og går et andet sted hen, hvor de føler, de også kan være med.

☞ Effekt betyder mere end status. Det er lige meget, om du er udvalgsformand eller erhvervsmand. Hvis du ikke har nogen resultater at vise frem, er det jo lige meget.

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt. debatognavne@kommunen.dk

Hvorfor bygge vindmøller langs kysterne, når vi kan få dem langt ud på havet til samme pris?

Lars Christian Lilleholt, energi-, forsynings- og klimaminister, på Twitter

Ghettolisten gør intet godt for udsatte boligområder

o ghetto

Af Morten Kabell (EL)

Teknik- og miljøborgmester i Københavns Kommune

Ghettolisten gør intet godt for udsatte boligområder, og regeringens politik kommer til at sætte arbejdet med at løfte de særlig udsatte boligområder og beboerne årtier tilbage.

København har siden 2011 reduceret antallet af særlig udsatte byområder fra 10 til 3. Opskriften er målrettede og langsigtede indsatser, hvor kommunen sammen med de almene boligselskaber gennemfører massive investeringer i at koble områderne bedre sammen med den omgivende by med en bedre infrastruktur, gøre selve boligområderne mere attraktive ved at forbedre boliger, skabe attraktive udearealer og udføre sociale indsatser.

Med ghettolisten fører regeringen derimod en kortsigtet yoyo-politik, hvor den pri-

”Ghettolisten gør intet godt for vores arbejde med at løfte de særlig udsatte boligområder.”

mært støtter arbejdet med de udsatte byområder, når de er på ghettolisten. Som konsekvens heraf risikerer de særlig udsatte byområder at stryge ind og ud af ghettolisten.

Ghettolisten gør intet godt for vores arbejde med at løfte de særlig udsatte boligområder. Tværtimod giver de boligområderne et negativt stempel, der får andre københavnere til at frygte dem, hvorfor de hverken vil bosætte sig eller færdes i områderne. Dermed isolerer vi både boligområderne og beboerne. Hvis vi skal løfte de udsatte boligområder, er der brug for initiativer, der sikrer en bedre integration af både beboere og boligområder i den omkringliggende by.

Inger Støjberg mener, at re-

geringens politik med kon-tanthjælpsloft og lav integrationsydelse vil sikre et opgør med de udsatte boligområder. Men regeringens politik vil sætte Københavns arbejde med at løfte de udsatte boligområder årtier tilbage.

Regeringens politik vil betyde større fattigdom i de udsatte boligområder. Det i sig selv vil betyde, at antallet af særlig udsatte boligområder i København vil stige. De lave sociale ydelser betyder desværre også, at mange børn og unge i de udsatte boligområder mister muligheden for at deltage i fritidsaktiviteter på lige fod med andre. Det øger isolationen og skader integrationen.

Arbejdet med at løfte de udsatte boligområder skal ses i en nøje sammenhæng med kommunernes mulighed for at sikre billige boliger i de attraktive boligområder. Også her har skiftende regeringen ladet kommunerne i stikken. Blandt andet er Københavns Kommune blevet tvunget til

Særlig udsatte byområder risikerer at stryge ind og ud af ghettolisten.

Foto: Joachim Ladefoged / Polfoto

at sælge sine egne billige lejligheder, mens de tidligere billige andelslejligheder nu bliver solgt til tårnhøje markedspriser. Med en ændring af planloven har kommunerne nu fået mulighed for at stille krav om almene boliger i forbindelse med nye lokalplaner, men jeg ser gerne endnu flere redskaber:

Forskningsrapporten fra Kraks Fond for Byforskning peger på, at boligområder bliver fastholdt i deres status som særlig udsatte, fordi der hele tiden flytter nye beboere til uden beskæftigelse og med sociale problemer. Skal vi gøre op med den tendens, kræver det, at vi som kommune får endnu bedre redskaber til at sikre billige boliger i de københavnske bydele, der er ved at udvikle sig til rigmandsghettoer. Jeg så gerne, at kommunerne selv fik lov til at bygge og udleje boliger til socialt udsatte borgere.

Husk barnet og kommunerne i nyt skilsmisssystem

o skilsmisse

Af Rasmus Kjeldahl, direktør i Børns Vilkår, og Anton Rasmussen, chef for børne- og familieafdelingen i Ikast-Brande Kommune

Social- og indenrigsminister Karen Ellemann præsenterede onsdag sin nye vision for skilsmisssystemet: Familierne skal møde ét system i én samlet struktur, hvor forældre og børn kan få den hjælp, de har brug for, hurtigt og effektivt. Den vision er vi enige i. Hvis den skal blive til virkelighed, kræver det, at vi bygger et nyt system op med barnets tarv i centrum og husker på, at visionen ikke kan lykkes uden at tænke kommunerne med.

Hos Børns Vilkår taler vi ofte med børn, som mistrives voldsomt ved deres forældres skilsmisse. De alvorligste samtaler på BørneTelefonen er med børn, der i magtesløshed over forældrenes uvenskab sulter sig, skærer i sig selv eller overvejer selvmord. Nogle af børnene har i årevis haft en sag i Statsforvaltningen, og i nogle tilfælde vil kommunen også være inde i barnets liv, fordi barnets udvikling og trivsel er truet - på

Forældre og børn skal have hjælp ét sted hurtigt og effektivt. For at det skal lykkes, er det vigtigt, at kommunerne tænkes med, skriver Rasmus Kjeldahl, direktør i Børns Vilkår. Foto: Jan Grarup / Polfoto

grund af forældrenes konflikt eller svigt hos den ene eller begge forældre. Børn i disse komplekse skilsmisser hører til de mest udsatte børn i Danmark.

Men nogle gange modarbejder systemerne hinanden i stedet for at hjælpe barnet. Kommunerne oplever ofte at være magtesløse i forhold til børn, der kommer i klemme i brudte familier med et højt konfliktniveau. Lærere og pædagoger må se på, at børn bliver alt for påvirkede af for-

ældrenes uenigheder. I kommunernes rådgivningsafdelinger må medarbejderne ofte arbejde med indsatser til børn, der mistrives i forhold til de afgørelser, der er truffet i Statsforvaltningen eller Byretten om forældremyndigheden eller børnenes bopæl. Vi har kendskab til tilfælde, hvor Statsforvaltningen har truffet en afgørelse om eksempelvis samvær, som kommunen er uenig i, hvorefter kommunen vælger at anbringe barnet for at overtage be-

slutningskompetencen om samvær.

Hvordan kan det ske? En væsentlig forklaring her er, at de to myndigheder - Statsforvaltningen og kommunen - er væsensforskellige. Det familieretlige system (statsforvaltningen og domstolene) har hovedfokus på at sikre barnets ret til to forældre. Systemet er typisk inddraget i familiens liv med henblik på, at en af parterne ønsker en ændring af enten forældremyndigheden, bopælen eller

samværet med barnet jævnfør forældreansvarsloven. Det andet er det socialretlige system (kommunernes socialforvaltninger), hvis hovedfokus er at sikre barnets ret til beskyttelse og handle efter serviceloven.

Et nyt skilsmisssystem vil være en gevinst for børnene, hvis der kommer et langt tættere samarbejde mellem de familieretlige myndigheder og kommunen. Derfor er det helt, helt afgørende, at et nyt skilsmisssystem er i stand til at samarbejde smidigt og fleksibelt med kommunerne - med barnets tarv i centrum. Det vil kræve, at det skal være lettere at udveksle oplysninger mellem de familieretlige myndigheder og kommunen - fuldstændig på samme måde som den lovgivning, der gælder for børn udsat for seksuelle overgreb. Vi må erkende, at skilsmissebørn, der er involveret i en kompleks skilsmisse, er nogle af de mest udsatte børn her i landet. Derfor skal lovgivningen indrettes sådan, at kommunen kan passe godt på børnene.

Afskaf satspuljerne!

Af Thomas Medom (SF)

Socialrådmand i Aarhus Kommune

70 millioner fra satspuljen øremærkes integrationsområdet i 2017. Det er resultatet af en bred aftale på Christiansborg, som SF er med i. Og det er både godt og skidt. Der er mange gode initiativer i aftalen, men satspuljen er og bliver et misfoster i dansk socialpolitik, og partierne burde tage sig sammen og få afskaffet konstruktionen.

”Hunden fodres med sin egen hale, og uligheden bliver større.”

Pengene kommer fra de udsatte selv, fordi deres ydelser ikke stiger lige så meget som lønudviklingen. Hunden fodres med sin egen hale, og uligheden bliver større. Vi skal den modsatte vej. Satspuljen bør afvikles til fordel for en solidarisk ordning, hvor vi alle bidrager.

I kommunerne oplever vi også den usikkerhed, det giver, når en stadig stigende del af velfærdssamfundet og socialpolitikken finansieres af puljer, der løber ud igen. Gode tiltag, der netop er startet op, lukkes i stribevis, og bureaukratiet vokser.

2,03 %

Så meget er indbyggertallet på Fanø steget med det seneste år. Dermed er Fanø den danske kommune med højest befolkningstilvækst. I bunden ligger Ærø Kommune med et fald i indbyggertallet på 1,57 procent.

Kilde: dknyt og Danmarks Statistik

Der er kønsulighed i sundhed, så det basker. Hvad gør kommunerne for mænds sundhed?

Her i efteråret offentliggjorde Forum for Mænds Sundhed resultaterne af en kortlægning af, hvor og hvordan der gøres en særlig indsats for mænds sundhed i det danske kommune-landskab. Kortlægningen, der bygger på svar fra 86 af landets 98 kommuner, viser, at:

- 31 kommuner har mere end én permanent sundhedsindsats specielt rettet mod mænd
- 18 kommuner har mindst én permanent sundhedsindsats specielt rettet mod mænd
- 19 kommuner har oplysning / sundheds-events specielt rettet mod mænd
- 18 kommuner har ingen sundhedsindsatser eller informationer specielt rettet mod mænd
- 12 kommuner har ikke svaret.

Undersøgelsen viser altså, at cirka en tredjedel af kommunerne gør det ret godt - dog uden at være prangende. En anden tredjedel gør ikke noget eller oplyser ikke, om de gør noget særligt for mænds sundhed, mens en midtergruppe på cirka en tredjedel har enkeltstående events og lignende, men ingen permanente tiltag særlig for mænd.

Ingen kommuner har i opgørelsen opnået karakteren "Mande-Certificeret Kommune", som kræver både permanente tiltag, oplysning, events og så videre. Men Aalborg og Silkeborg Kommune er meget tæt på - og bliver sandsynligvis certificerede i næste opgørelse om et år.

Det er målet med kortlægningen, at kommuner landet over vil lade sig inspirere af hinanden, måske konkurrere, men i hvert fald lægge sig i selen, når de ser, hvad de bedst kan gøre for at løfte mændenes sundhed i deres kommune.

Forum for Mænds Sundhed præsenterer kortlægningen på: <http://www.sundmand-kommuner.dk>.

Hjemmesiden er et landkort over kommunernes indsats for mænds sundhed - gradueret efter indsats.

Ulighed slår ned på mænd med stor kraft

Men hvorfor er det egentlig vigtigt, at kommunerne har tilbud specielt rettet mod mænd? Jo, fordi mænd udgør halvdelen af befolkningen og har særlige sundhedsproblemer: lav levetid og dårligt helbred. Der er nemlig ulighed i sundhed, så det basker, her i Danmark. Den ulighed viser sig ved, at de økonomisk og uddannelsesmæssigt dårligt stillede i en bydel i Aalborg lever 13 år kortere end dem, der bor i en bedrestillet bydel, som vi så det i en række tv-udsendelser for nylig. Men det tal dækker over, at forskellen mellem kvinderne i de to bydele 'kun' er på 10 år, mens forskellen mellem mændene er på 16 år. Og forskellen mellem mændene i den ene og kvinderne i den anden bydel er på 18 år; eller næsten 30 procent af livet for mændene med den korte levetid. Mange kommuner i landet vil have sådan en ulighed blandt deres borgere.

Uligheden slår altså ned på mændene med større kraft end på kvinderne. Det er et billede, vi ser ved en lang række forhold: Kortere uddannelse betyder næsten dobbelt så mange tabte leveår for mænd som for kvinder. At

FOTO: MARTIN LEHMANN / POLFO

"Mænds overdødelighed hænger ikke mindst sammen med deres forhold til sundhedstilbud og -information, og den måde, kommunernes sundhedstilbud er indrettet på. Som vi har vist i den ene undersøgelse efter den anden, kommer mænd for sent til lægen, og når de kommer til læge og på hospital, er dialogen og forståelsen mellem de professionelle og manden ikke optimal."

være single betyder 7 år kortere levetid for en mand, men 'kun' 3-4 år kortere levetid for en kvinde. At have en psykiatrisk diagnose betyder 20 år kortere levetid for mænd i forhold til mænd generelt, mens effekten for kvinder er 10 år eller cirka halvdelen.

Ulighed for begge køn i sundheden er galt nok og noget, der bør laves politiske strategier for at ændre. Og vi støtter 100 procent indsats for begge køn, der kan reparere på uligheden.

Men det, at alle de negative determinanter for sundhed har op mod dobbelt effekt for mænd, må medtages, hvis og når der bliver taget initiativ til at mindske uligheden i sundhed.

Vigtigt at 'opdage' manden

For det første må kønsaspektet skarpt med ind i udforskningen af, hvorfor vi har den store ulighed i vores ellers (troede vi) så ho-

mogene samfund. En af de ting, som står klart, er, at mænd har en overdødelighed indenfor alle de dødsårsager, man kan finde på. En overdødelighed fra 25 til 300 pct.

Det er denne overdødelighed, vi skal have fat i og gøre noget ved. Mænds overdødelighed hænger ikke mindst sammen med deres forhold til sundhedstilbud og -information og den måde, kommunernes sundhedstilbud er indrettet på. Som vi har vist i den ene undersøgelse efter den anden, kommer mænd for sent til lægen, og når de kommer til læge og på hospital, er dialogen og forståelsen mellem de professionelle og manden ikke optimal.

Det er vigtig at 'opdage' manden, fordi mænd faktisk ikke behøver at leve så meget kortere end kvinder. Mænds psykiske problemer er underbehandlet, og deres sygdomme og for tidlige død har også konsekvenser for deres familier og er unødvendige byrder

både for sundhedsvæsenet og samfundsøkonomien. Mænds overdødelighed betyder, at mange, mange mænd, som kunne være produktive skatteborgere, bliver for tidligt syge og dør, inden de når pensionsalderen.

Mød mænd som de er

Nogle vil måske mene, at det her er mandens eget problem. Men man kan også sige, at mænd betaler mindst halvdelen af gildet i sundhedsvæsenet, og så det bør også være sundhedsvæsenets opgave at møde mænd, som de nu er. Derfor er det nødvendigt, at der findes tilbud, der passer til mænd.

Hvis vi vil gøre noget ved det - og det bør vi - må kommunernes sundhedsprofessionelle klædes bedre på til dialog med manden, ligesom der må udvikles nye sundhedstilbud til mænd, blandt andet rehabilitering for mænd, sundhedsinformation, som mænd gider høre på, indkaldelse af mænd til helbredstjek og andre former for opsøgende sundhedstilbud.

Vi håber, at opgørelsen og landkortet vil inspirere de kommuner, der halter bagefter, til at lave permanente sundhedstilbud specielt rettet mod mænd. Vi tror også, at kortlægningen vil blive et godt redskab i næste års kommunalvalgkamp. Her kan politikerne stadig nå at give deres kommune en bedre placering, inden de skal møde vælgerne.

Vil I gøre noget for mænds sundhed?

Nogle af de kommuner, der ligger flot i opgørelsen, har udarbejdet en decideret sundhedspolitik eller -strategi for mænds sundhed i deres kommune. Det vil vi kraftigt opfordre alle kommuner til. En kommunal sundhedspolitik for mænd bør tage afsæt i, at:

Mænds fysiske og psykiske helbred er et område af folkesundheden, som skal tages alvorligt.

Mænds sundhed indgår som selvstændig faktor ved overvejelser og beslutninger om sundhedspolitiske tiltag. Statistik og andre data på sundhed skal altid opdeles efter køn og alder.

Der skal udvikles en handleplan, der kan bryde med mænds overdødelighed. Statistik og beregninger på mænds sundhed og sygdomme skal bruges aktivt med henblik på at vurdere omfanget af og udviklingen i blandt andet mænds dødsårsager - og handle i forhold til det.

Der skal være planer for forebyggelse af mænds sygdomme og bekæmpelse af mænds overdødelighed af kræft, hjerte-kar-sygdomme, diabetes, psykiske lidelser og så videre.

Udvikler man en sådan politik for mænds sundhed og handler derefter, kan man få en flot placering på kommune-landkortet for indsats for mænds sundhed.

Forum for Mænds Sundhed opfordrer alle politikere, der stiller op til kommunalvalget i 2017, til at tage stilling til, om de vil arbejde for sådan en politik i deres kommune. Vi opfordrer borgerne/vælgerne til at spørge politikerne om det. Og vi i Forum for Mænds Sundhed vil med næste kortlægning af indsatserne give alle et godt redskab i valgkampen. ●

Svend Aage Madsen er formand for Forum for Mænds Sundhed og chefpsykolog, ph.d., på Rigshospitalet

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

”Det kan ikke siges ofte nok: I et demokrati bestemmer folket. Jeg beder til, det har set noget, jeg ikke kunne ... so long.”

Søren Pind, justitsminister, på Twitter efter resultatet af det amerikanske præsidentvalg

16. - 18. NOVEMBER

FOA-kongres

FOA afholder kongres, hvor de delegerede blandt andet skal arbejde med emnet faglig servicestrategi samt FOA's målprogram, der i øjeblikket er fokuseret på tre hovedtemaer:

- Anstændig velfærd - temadebat om FOA's målsætninger og krav til anstændig psykiatri
- Ulighed i lønnen - temadebat om FOA's tiltag for mere lighed i lønnen
- Arbejdspladsen - stigende arbejdspress - hvor bevæger arbejdsmarkedet sig hen, og hvilke krav stiller det til vores faggrupper?

Derudover skal kongresdeltagerne tage stilling til et forslag om at reducere antallet af pladser til delegerede fra forbundets afdelinger.

Scandinavian Congress Center, Aarhus

21. NOVEMBER

Samskabelsestræf 2016 – Skab bevægelse i praksis

Samskabelse er på alles læber i disse år - ikke mindst i den kommunale verden. På COK's Samskabelsestræf kommer du til at arbejde sammen med andre praktikere indenfor samskabelse - private virksomheder såvel som kommunale aktører og frivillige organisationer. Her bliver du inspireret af andres levede erfaringer med at samskabe, du byder ind med din egen viden om udfordringer, og du får skærpet dit blik for, hvordan konkrete metodiske greb kan hjælpe dig videre i din dagligdag med at samskabe velfærd.

Centralværkstedet, Aarhus C, klokken 9.30-14.30

23. NOVEMBER

Åbent samråd om en øget negativ social udvikling som følge af kontanthjælpsloftet

Beskæftigelsesudvalget har kaldt beskæftigelsesminister Jørn Neergaard Larsen (V) og udlændinge-, integrations- og boligminister Inger Støjberg (V) i åbent samråd om en øget negativ social udvikling som følge af kontanthjælpsloftet.

Udvalget har bedt ministrene redegøre for, hvor folk, der på grund af kontanthjælpsloftet ikke har råd til at fastholde deres nuværende bolig, forventes at kunne finde en ny, og hvad regeringen vil gøre for at undgå en øget negativ social udvikling.

Samrådsspørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Rosenkrantz-Theil (S).

Værelse 2-080 på Christiansborg klokken 11.30

24. NOVEMBER

Åbent samråd om brug af OPP-modellen til finansiering af offentlige byggerier

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har kaldt social- og indenrigsminister Karen Ellemann (V) og finansminister Claus Hjort Frederiksen (V) i samråd om brug af OPP-modellen.

Udvalget har blandt andet bedt de 2 ministre redegøre for deres holdning til, at regionerne ofte benytter sig af såkaldte OPP-samarbejder (offentligt-private partnerskaber) til at bygge og drive offentlige anlæg, og for habilitetsreglerne for folkevalgte politikere i forbindelse med udbud af offentlige byggerier, og om det er foreneligt med rollen som formand eller bestyrelsesmedlem i et regionsråd, at man samtidig beklæder poster i ledelsen af en privat virksomhed eller pensionskasse, der byder på udførelsen af opgaver for samme regionsråd.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

Værelse 2-080 på Christiansborg klokken 11.30

29. NOVEMBER

Åbent samråd om skoleugens længde for 0. klasser

Folketingets Børne- og Undervisningsudvalg har kaldt ministeren for børn, undervisning og ligestilling, Ellen Trane Nørby (V), i samråd om længden af skoleugen for børn i 0. klasse. Samrådsspørgsmålene er stillet med udgangspunkt i en artikel, hvoraf det fremgår, at 4 ud af 5 børnehaveklasseledere mener, at en skoleuge på 30 timer for 0. klasser går ud over børnenes trivsel, og at nogle børn græder og tisser i bukserne, når der bliver stillet krav til dem sidst på dagen.

Udvalget beder ministeren om at forholde sig til disse oplysninger og overveje, om forligspartierne skal indkaldes for at drøfte muligheden for at nedsætte skoleugen til 25 timer eller indføre en reel middagspause/hviletid. Ministeren skal også redegøre for og kommentere, hvor mange der benytter sig af

Service, tilgængelighed og effektivitet er overordnede kriterier i den nye fællesoffentlige digitaliseringsstrategi.

Foto: Linda Johansen / Polfoto

8. DECEMBER

Seminar: Offentlig digitalisering der virker

Den nye fællesoffentlige digitaliseringsstrategi fra maj 2016 sætter rammerne for den næste bølge af offentlig digitalisering i kommune, region og stat.

Centralt i strategien står behovet for at tænke udover efter de seneste års omfattende it-baserede interne effektiviseringer og omkostningsdrevne selvbetjeningsløsninger.

For fremtidens succesfulde offentlige digitale løsninger skal også bruges. Og for at sikre det er der behov for at få

styr på centrale elementer som bruger-tilfredsheden og selve kunderejsen.

Målet er en digital first-tankegang, hvor bedre service, tilgængelighed og effektivitet er de overordnede succes-kriterier for digitaliseringen.

På seminaret vil udvalgte leverandører sammen med Computerworld sætte fokus på:

- Hvordan du får sat kunderejsen og brugertilfredsheden i centrum, når du taler digitalisering
- Hvordan du kombinerer behovet for

effektiviseringer med løsninger, som brugerne reelt også anvender

- It-værktøjer, som du kan bruge til at optimere din organisations arbejds-gange, processer og opgaver.

Wihlborgs Konferencecenter
2750 Ballerup, klokken 08.30 - 11.45

to-lærer-ordninger og derfor nedsætter skoleugens længde.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Carolina Magdalene Maier (ALT).

Værelse 2-080 på Christiansborg klokken 14.00

29. NOVEMBER

Åbent samråd om forbrug af antipsykotisk medicin til demente

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har kaldt sundheds- og ældreminister Sophie Løhde (V) i åbent samråd.

Udvalget har bedt ministeren redegøre for, hvilke tiltag ministeren vil tage for at nedbringe forbruget af antipsykotisk medicin til demente, som fagpersoner advarer om er alt for højt i Danmark. Endvidere har udvalget bedt ministeren redegøre for, hvad hun vil gøre for at udjævne de markante regionale forskelle i forbruget af antipsykotisk medicin, så demente får samme kvalitet i behandlingen, uanset hvor de bor.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Flemming Møller Mortensen (S).

Værelse 1-133 på Christiansborg klokken 15.00

1. DECEMBER

Åbent samråd om følgevirkningerne af kontanthjælpsloftet og 225-timers-reglen

Beskæftigelsesudvalget har kaldt beskæftigelsesminister Jørn Neergaard Larsen (V) og udlændinge-, integrations- og boligminister Inger Støjberg (V) i åbent samråd om følgevirkningerne af kontanthjælpsloftet og 225-timers-reglen.

Udvalget har bedt ministrene redegøre for følgevirkningerne af kontanthjælpsloftet og 225-timers-reglen og for hvad regeringen har gjort for at hjælpe kontanthjælpsmodtagere i Danmark med at finde en ny og billigere bolig.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Leif Lahn Jensen (S) og Kaare Dybvad (S).

Værelse S-092 på Christiansborg klokken 15.15

1. DECEMBER

Åbent samråd om læk af personfølsomme oplysninger

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har kaldt sundheds- og ældreminister Sophie Løhde (V) i åbent samråd.

Udvalget har bedt ministeren redegøre for sagen om lækket af helbredsoplysninger og cpr-numre på mere end 5 millioner danskere, som ved en fejl blev sendt til Chinese Visa Application Centre, herunder om, hvilke initiativer ministeren vil tage, for at en lignende sag ikke gentager sig, hvordan ministeren vil håndtere opfølgningen i forhold til de borgere, hvis oplysninger er lækket, og om ministeren vil nedsætte en kommission til at gennemgå sundhedsområdets datasikkerhed.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL), Peder Hvelplund (EL) og Christina Egelund (LA).

Værelse 1-133 på Christiansborg klokken 15.00

6. DECEMBER 2016

VISO-konference 2016

Handicap, specialundervisning og social udsathed er nogle af de områder, der dækkes, når VISO holder sin årlige konference. Konferencens første hovedoplæg præsenteres af professor Hanne Kathrine Krogstrup, Aalborg Universitet, der fortæller om nye veje til vidensbaseret socialt arbejde og de udfordringer, det giver, når forskningsmidlerne er få og indsatserne ofte komplekse. Sundhedsinnovator Peter Thybo fortæller om Det Dobbelte KRAM - et tværfagligt grundlag for indsatser om blandt andet sundhed og trivsel. Med denne model suppleres de traditionelle KRAM-faktorer med et mentalt aspekt. Der vil i år være et udstillingsområde med en bred vifte af repræsentanter for specialiserede socialområde.

Hotel Nyborg Strand

347

Så mange kroner betaler danske bilister i afgifter for hver 100 kroner, der bruges på nye veje, broer og anden infrastruktur.

Kilde: jp.dk og Federation Internationale de l'Automobile

Kommuner

NÆSTVED

Næstved siger farvel til to direktører samtidig

To mangeårige direktører i Næstved Kommune går på pension samtidig med udgangen af august næste år. **Per B. Christensen** stopper som direktør for kultur, børn og unge, og **Bruno Lind** stopper som direktør for det sociale område.

Per B. Christensen er oprindelig uddannet lærer, men gik tidligt ledelsesvejen og når op på en direktørtid på små 20 år i Næstved Kommune. Han er formand for SOSU Sjælland, var formand for de kommunale børne- og kulturdirektører (BKF) i perioden 2000-2009 og har blandt andet været medlem af regeringens tænketank vedrørende integration. Han vil være 61 år ved sin afgang og vil bruge den nyvundne tid på blandt andet bestyrelsesarbejde indenfor uddannelsesområdet.

Bruno Lind er uddannet cand.scient.pol. fra Aarhus Universitet og vil ved sin afgang være 63 år. Han kom til Næstved Kommune ved sammenlægningen i 2007 fra posten som kommunaldirektør i Suså Kommune. Han er blandt andet medlem af hovedbestyrelsen for Foreningen af Socialchefer i Danmark og af KL's Kontaktudvalg for Social- og Sundhedsområdet. Ved sin pensionering slipper han ikke arbejdslivet helt, idet han er ansat som fast værge af Statsforvaltningen.

De to direktørers afgang er uden forbindelse til den organisationsændring, der er iværksat i Næstved Kommune med reduktion og sammenlægning af 17 fagcentre til 10. De har begge gennem nogen tid været omfattet af senioraftaler, som altså udmønter sig i samtidig pensionering per 31. august 2017.

VIBORG

Ny direktør for teknik og miljø

Viborg Kommune har ansat **Hans Jørn Laursen** i stillingen som direktør for Teknik & Miljø. Han kommer fra en stilling som direktør for Teknik- og Miljøområdet, Børne- og Undervisningsområdet samt Erhvervsområdet i Ikast-Brande Kommune.

Stillingen som direktør for Teknik & Miljø blev ledig, da Kåre Jørgensen gik på pension med udgangen af juni i år. Hans Jørn Laursen er udvalgt blandt hele 32 ansøgere og kommer til at stå i spidsen for et område med omkring 285

ISHØJ

Ishøjs kommunaldirektør fratræder efter gensidig overenskomst

Kommunaldirektør **Anders Hvid Jensen** stopper efter 45 år i Ishøj Kommune, oplyser kommunen. Der er tale om en gensidig aftale om fratrædelse.

Anders Hvid Jensen blev ansat som kontorelev i 1971. Siden da har han bestrebet en række stillinger i Ishøj Kommune, herunder lederstillinger. Den 1. juli 2009 blev han udnævnt til kommunaldirektør.

Til Lokalavisen Sydkysten vil borgmester Ole Bjørstorp (S) ikke udtale sig om årsagen til kommunaldirektørens fratrædelse. Han henviser til, at der er diskretion i sagen, og afviser, at der skulle være tale om en firing.

- Det er en gensidig aftale om fratrædelse, siger borgmesteren.

Avisen har forgæves forsøgt at få en kommentar fra Anders Hvid Jensen.

- Jeg vil gerne sige tak for et godt og tæt samarbejde til Anders gennem mange år, særligt for de seneste syv år, hvor han og jeg har arbejdet ekstraordinært tæt sammen. 45 års tro tjeneste i samme organisation er vel nærmest enestående," siger Ole Bjørstorp (S).

Teknik- og miljødirektør Kåre Svarre Jakobsen overtager indtil videre Anders Hvid Jensens opgaver. Borgmesteren indstiller til byrådet, at Kåre Svarre Jakobsen bliver konstitueret som kommunaldirektør, og at centerchef for Ejendomme og Byggesager Inge Sørensen bliver konstitueret som teknik- og miljødirektør. Stillingen som kommunaldirektør opslås primo 2017.

medarbejdere i landets 9.-største kommune.

Den nye direktør er 56 år, bor i Viborg, er gift og har to børn. Han er oprindelig uddannet officer fra Hærens Officersskole og har desuden 23 års erfaring med ledelse på højt niveau - de seneste ti år som direktør i Ikast-Brande Kommune og inden da fire år som forvaltningsdirektør i Brande Kommune.

Hans Jørn Laursen forventes at have første dag på jobbet på Viborg Rådhus 14. november.

HOLBÆK

DF'er forlader både byråd og parti

Byrådsmedlem **Peter Hansen** (DF) forlader byrådet i Holbæk med henvisning til skiftende arbejdstider i det civile job som lokomotivfører.

Samtidig forlader han partiet med henvisning til balladen om misbrug af EU-fondsmidler, skriver sn.dk. Trods bruddet er processen forløbet 'sobert', siger Dansk Folkepartis gruppeformand John Harpøth.

Den ledige plads i Holbæk Byråd overtages af partiets førstesuppleant Lene Larsen. DF har uændret fem medlemmer af byrådet.

JAMMERBUGT

Udvalgsformand forlader byråd

Byrådsmedlem **Ejler Winkel** (Borgerlisten) træder ud af Jammerbugt Byråd ved årsskiftet, skriver Nordjyske.

Skiftet sker af helbreds-mæssige årsager. Ejler Winkel, der er 69 år, henviser blandt andet til høretab, der vanskeliggør hans deltagelse i

byråds- og udvalgsarbejde.

Han erstattes af Borgerlistens førstesuppleant Jens Andersen. Det er endnu ikke afklaret, hvem der skal overtage Ejler Winkels formandspost i social- og sundhedsudvalget.

RANDERS

Henter ny stabschef i Syddjurs

Brian Slot tiltræder 1. december som stabschef for politik, kommunikation og digital service i Randers. Han kommer fra en stilling som chef for ledelsessekretariatet i Syddjurs Kommune og erstatter Frederik Gammelgaard, der 1. oktober tiltrådte som direktør i Skanderborg Kommune. Det skriver Danske Kommuner.

Brian Slot er 55 år og oprindelig uddannet kok. I 1999 blev han færdig som cand. scient.pol. fra Aarhus Universitet, og han har efterfølgende taget en efteruddannelse i ledelse og forhandling.

Brian Slot var i perioden 2000-2005 økonomi- og udviklingskonsulent ved Juelsminde Kommune og har siden været ansat i Syddjurs Kommune. Først som sammenlægningskoordinator op til kommunesammenlægningen i 2007, hvorefter han blev chef for direktionssekretariatet. Han har efterfølgende både været chef for borger-service og sekretariat, og siden januar 2015 har han været chef for ledelsessekretariatet og HR.

STEVNS

Centerchef skifter job

Anton Svendsen, centerchef for børn og læring i Stevns Kommune, skifter til nytår til chef i Centret for Økonomi, HR og IT. Det skriver Danske Kommuner. Han afløser Anette Porslund, der går på pension efter at have været centrets chef siden 2007.

Anton Svendsen er 46 år, cand.scient.pol. fra Københavns Universitet i 1998 og Master of Public Governance fra CBS i 2014. Han har tidligere været ansat som fuldmægtig i Forsvarsministeriet og Banedanmark, hvor han senere blev direktionsassistent, budgetchef og økonomichef.

Anton Svendsen har været ansat i Stevns Kommune siden august 2006. Her blev han først skole- og institutionschef og i 2014 centerchef for børn og læring, hvorved hans område blev udvidet til alle opgaver vedrørende de 0-18 årige (undtagen tandplejen).

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER

OVER 80%
AF VORES KUNDER SER VI IGEN

Ikke så sært; vi ligger
jo midt i landet.

Hele
Danmarks
mødested

Østerøvej 2 5800 Nyborg 65 31 31 31 nyborgstrand.dk

Vore konsulenttydelser

- Udvikling af organisationen, ydelserne og det gode lederskab
- Coaching/sparring til politikere, topchefer, ledere og nøglemedarbejdere
- Rekruttering af topchefer, ledere og nøglemedarbejdere (SKI-certificeret)
- Visions- og strategiseminarer for byråd, udvalg, direktion og ledergrupper
- Lederevaluering og -udvikling
- Chef-til-leje

H.C. Vestergaard
LEDELSE STYRING UDVIKLING

Brug proceskonsulenter med
topledererfaring. Den erfaring har vi!

Tlf. 7022 0272 • www.hcvestergaard.dk

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen i *virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

www.lundgaard-konsulenterne.dk

Af Anders Kjærulff. En elektro-pedels bekendelser

Noter fra mit larmerum til de 0-årige med iPads

Jeg kom aldrig i børnehave. De var ellers i sin vorden, da jeg var i den alder, og mens far og mor arbejdede, tilbragte jeg i stedet mine første år i massiv forkælelse hos min elskede mormor, der til gengæld lærte mig at vaske op, rydde op efter mig selv, gemme mig i bambussen i baghaven, alt om glæden ved at fodre ænder i parken og magien i at tage bussen rundt i byen og få lov til at trykke på STOP-knappen det rigtige sted og se, at bussen så faktisk stoppede.

Fjernsyn var der meget lidt af. Der var kun Danmarks Radio, og de sendte præcis en halv time hver dag. Det var det eneste, jeg så, bortset fra dengang, USA landede på månen og jeg sad klinet til skærmen i flere dage i træk, i øvrigt på 60 centimeters afstand, fordi jeg var vanvittig nærsynet, noget, ingen opdagede, før jeg var 12 år gammel ...

Men ingen børnehave eller vuggestue.

Til gengæld nåede jeg et år i det, man dengang kaldte børnehaveklassen.

Det var et dejligt sted, som jeg tilbragte i det såkaldte 'larmerum', et gummicelleagtigt tilstødende lokale med brydemåtter på gulvet og ringe, man kunne hænge i, i loftet. Her fulgte pædagogerne os overaktive drenge, indtil vi havde afreageret med lidt råberi og skrigen og rullen på gulvet og svingen i ringe, og det følte aldrig som en straf, snarere en befrielse fra malebøger og ler og sanglege.

I Svendborg er en Steiner-børnehave kommet på kant med kommunens digitaliseringsstrategi, fordi man ikke vil bruge iPads eller computere. Men måske er et larmerum også mindst lige så godt for børnene eller bedre? Det var det for Anders Kjærulff.

Foto: Michael Engman / Polfoto

Jeg elskede det rum lige så meget som pædagogerne, der så fik fred til at beskæftige sig med de mere rolige børn og bagefter også havde energi til mig, som de pligtskyldigt kiggede ind til hvert kvarter og spurgte, om jeg nu havde larmet NOK?

Første computer som 26-årig

I dag var jeg uden tvivl blevet ADHD-medicineret og havde fået stukket en iPad med noget 'Minecraft' på i hånden. Det havde sikkert OGSÅ virket, medmindre jeg havde skilt iPad'en ad på samme måde, som jeg splittede alt mulig andet til atomer i den alder - inklusive en Remington-skrivemaskine, min mormors meget dyre radiogrammofon og mit vækkeur.

Grundet tidernes langsommelighed og mine forældres manglende forståelse for mine basale behov fik jeg faktisk først min første rigtige computer som 26-årig, da jeg selv havde råd til at købe den. Det var en IBM Thinkpad, og jeg var meget glad for den efter gennem mange år at have nasset på mine venners Commodore 64'ere - ikke for at være digital, men for at kunne SPILLE, noget, jeg resten af tiden fik afløb for på diverse grillbarer til 2 kroner per spil. Også det er set i bakspejlet endt relativt fornuftigt.

Men sådan kan det naturligvis ikke blive ved med at være.

Skal pinedød bruge iPads

Svendborg Kommune mener for eksempel, at man skal have en computer i hånden, så snart man kan. Børnehaven 'Askelæ' er en såkaldt Steiner-børnehave. Her har man altid været skeptisk og afventende overfor ny teknologi, men den går sørme ikke længere:

"Svendborg Kommune kom i december måned sidste år på tilsynsbesøg. Her blev det klart, at børnehaven ikke kunne bestå kommunens tilsyn, fordi man altså har afslået at indføre læring via for eksempel computer eller iPad," skrev TV2 Fyn i en meget delt artikel fra sidste uge.

Kommunen har nemlig ligesom mange andre vedtaget en digital politik for børn fra 0 til 18 år, og hvis man - som Børnehaven Askelæ - nægter at følge med tiden, ja, så overvejer kommunen at tage deres tilskud!

Hele balladen starter i 2014, hvor Svendborg Kommune vedtager en såkaldt 'Vision for læring og dannelse - for de 0-18-årige i Svendborg Kommune'.

Heri står der såmænd, at kommunen forpligter sig til at lære børnene: "at udnytte digitaliserings og informationsteknologiens læringsmuligheder. Det kan være at søge og forholde sig kritisk til informationer, træne færdigheder, kommunikere og samarbejde med kammerater og professionelle, være skaben-

de, deltagende og kunne formidle viden. Et væsentligt element er digital dannelse og etik, der blandt andet indeholder evnen til at kunne tilpasse sig stadige nye udfordringer og betingelser i den digitale verden." Og tager man det for pålydende og lader det omfatte helt små børn fra 0 år og opefter, ja, så er konsekvensen tilsyneladende noget med nogle iPads, som børnene pinedød skal bruge. Hvilken slags dannelse og etik det vil medføre, er der til gengæld ikke mange ord omkring. For det er som bekendt ikke dims selv, der gør en klogere eller bedre til at klare sig i verden.

Nul-skærm-politik

Det er der rigtig mange andre, der allerede har fundet ud af. Således går den digitale elite i Silicon Valley - dem, der designer de der iPads - i den stik modsatte retning: Det største uddannelseshit 'over there' er nemlig 'Waldorf School of the Peninsula' i Los Altos, Californien, og forældrene til børnene, der tæller ledende medarbejdere hos Google, Apple og Yahoo (faktisk er tre ud af fire forældre mennesker med stærk tilknytning til tech-branchen), har grundlæggende den indstilling, at de nok selv skal få lært børnene om computere, når tid er. Waldorf-skolerne kører nemlig en total nul-skærm-politik. Al undervisning foregår med gammeldags tavler og papir og blyant og bunkevis af analoge leksika på hylterne. Børnene bliver i øvrigt også undervist i at strikke!

Og i England, ja, der er der nogle, der er gået endnu videre: På 'Morden School' i London er der forbud mod at bruge computere og smartphones og se film, hvis man er under 12 år gammel. Også i fritiden og i ferierne. Når man bliver 12, må man se dokumentarudsendelser udvalgt af forældrene, og først når man er 14, må man se film i fjernsynet! Internettet - ja, det er helt forbudt, til man bliver 16 år gammel - både i skolen og derhjemme.

Hvem genindfører larme-rum?

Det kan virke meget reaktionært, men skoleledelsen hævder, at det hjælper børnene med at udvikle evner som kreativitet og koncentration. De får rygvind af ny forskning fra London School of Economics, hvor en stor ny undersøgelse viste, at 6,41 procent af eleverne opnåede bedre testresultater efter indførelsen af mobilforbud, og hvis man tog de svageste elever, så blev deres testresultater 14,23 procent bedre!

Og som de siger på Morden: Det meste af den teknologi, vi i dag regner for topmoderne, kommer sandsynligvis til at virke primitiv og klodset i fremtiden.

Herhjemme pippes der også svagt i hjørnerne om, hvorvidt den der digitale kejser egentlig har noget tøj på.

På Sct. Knuds Skole i Fredericia indsamler skolen alle elevers mobiltelefoner i en særlig metalkuffert hver morgen. Det har ifølge både lærere og elever skabt mere koncentration om undervisningen. Og som en elev siger: "Så sidder man heller ikke hele tiden og venter på, om der kommer et opslag på Facebook".

Hos børnehaven 'Askelæ' nægter man at give sig og har en enig forældrebestyrelse i ryggen, mens Svendborg Kommune holder på deres.

Jeg spekulerer kun på én ting: Hvem bliver de første til at genindføre larmerum i børnehaverne? Og må jeg kigge forbi bare en gang imellem?

Af Anders Kjærulff, data-journalist og studievært på Radio 24/7's program 'Aflyttet'

"I dag var jeg uden tvivl

blevet ADHD-medicineret og

havde fået stukket en iPad

med noget 'Minecraft' på i

hånden. Det havde sikkert

OGSÅ virket, medmindre jeg

havde skilt iPad'en ad på

samme måde, som jeg

splittede alt mulig andet til

atomer i den alder - inklusive

en Remington-

skrivemaskine, min mormors

meget dyre radiogrammofon

og mit vækkeur."